

QUARTERLY

AYENEH

SPRING 2020

خبرنگار

30 APRIL
PERSIAN GULF
NATIONAL DAY

CULTURAL CENTER OF THE EMBASSY OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN - ATHENS

روز ملی

رایزنی فرهنگی سفارت ج.ا.ایران - آتن

WWW.IRANCULTURE.GR

PERSIAN
GULF DAY

Αντι

Στο όνομα του Θεού του φιλεύσπλαχνου του ευεργέτη

Περιοδικό του Μορφωτικού Κέντρου
της Πρεσβείας της Ισλαμικής
Δημοκρατίας του Ιράν

Αθήνα - Ελλάδα

Αρχισυντάκτης: Dr.Ali.M.Helmi

Μετάφραση Κειμένων : Αλί Καρατζί, Τζίνα
Ζορμπά

Σύνταξη και Σχεδιασμός: Αλί Καρατζί

Ανάδοχος: Μορφωτικό Κέντρο της Πρεσβείας
της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν στην
Αθήνα

Αριθμός: 18

Ημερομηνία Έκδοσης: 10 Ιουνίου 2020

Τύπος περιοδικού : Ηλεκτρονικό

Μορφή: PDF

Σελίδες: 64

Μέγεθος : 11 Mb

E-mail: info@iranculture.gr

Διεύθυνση: 25ης Μαρτίου 6, Π.Ψυχικό

Web: iranculture.gr

Τηλ : 211 - 4009851

10 - Ιουνίου - 2020

رایزنی فرهنگی سفارت ج.ا.ایران - آتن

Persian Gulf Day

Εκδοτικό Σημείωμα

Πολιτιστικές και Κοινωνικές Ειδήσεις

- Οι Ιρανοί κάτω από επίθεση από τα «Κακά νέα του ιού»
- Πιο δυνατός και από τον Κορωνοϊό- video
- Η διάδοση του Κορωνοϊού στο Ιράν και οι συνέπειες των καταπιεστικών κυρώσεων των ΗΠΑ
- Φοβάστε τους Αμερικανούς ; - video
- Φρουροί της Επανάστασης: Η Τεχεράνη εκτόξευσε με επιτυχία τον πρώτο της στρατιωτικό δορυφόρο
- Η Γαζα βρίσκεται στις αρχές της κρίσης του Κορωνοϊού
- Σούσα, ένας κορυφαίος προορισμός για τους λάτρεις της ιστορίας
- Η απώλεια του περσικού Καυκάσου στις αρχές του 19ου αιώνα - Δρ. Γιώργος Λιμαντζάκης

-Κύριες δραστηριότητες του Μορφωτικού Κέντρου σε συνεργασία με ελληνικούς οργανισμούς

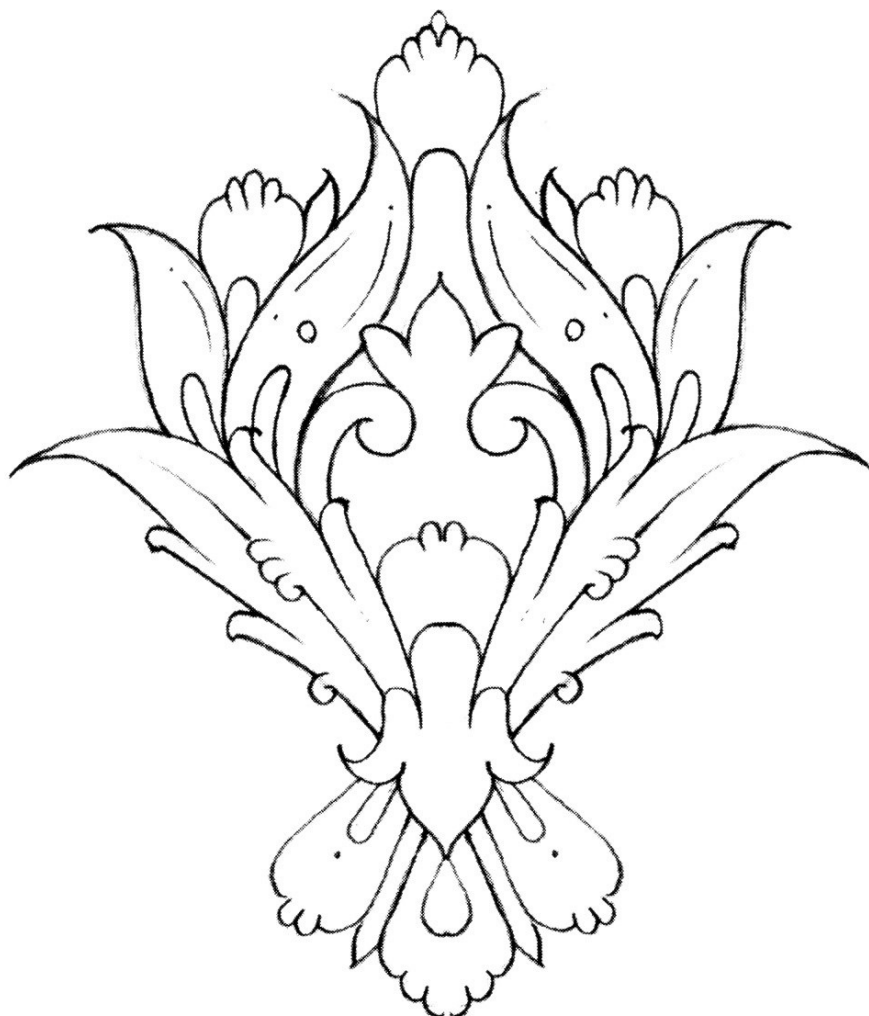
- Ειδικό τεύχος με αφορμή την τριακοστή πρώτη επέτειο της αποβίωσης του Ιμάμ Χομεϊνί
- Ψηφιακό Συνέδριο - QudsDay2020
- Ψηφιακή έκθεση φωτογραφίας και βίντεο-εγκατάστασης
- Ψηφιακή έκθεση Ιρανικής καλλιγραφίας

Σκέψη, Λογοτεχνία και Τέχνη

- Το κέντρο δια-θρησκευτικών διαλόγων καταδικάζει την προσπάθεια του προέδρου των ΗΠΑ να εκμεταλλευθεί το Ιερό Βιβλίο
- Η μόνη λύση - video
- Ιρανός Πρόεδρος του Οργανισμού Ισλαμικών Σχέσεων και Πολιτισμού: Οι κυρώσεις των ΗΠΑ εναντίον των Ιρανών είναι απάνθρωπες
- Όλα τα σχετικά για το Ραμαζάνι
- Ολόκληρο το κείμενο της ομιλίας του Ανώτατου Ηγέτη, Αγιατολλάχ Ιμάμ Χαμενεί, που εκφώνησε στις 22 Μαΐου 2020 με αφορμή την ημέρα του Κοντς
- Η Περσική Μινιατούρα

Highlight in English

- Thousands pay tribute to George Floyd as calls for US police reform grow
- Tarikhaneh: the oldest existing mosque in Iran
- Newly-hatched baby turtles make their ways to the Persian Gulf

Η σύγχρονη δουλεία στον βιομηχανικό κόσμο

Τα ανθρώπινα δικαιώματα, η ελευθερία, η δικαιοσύνη και η ισότητα των ανθρώπων, αν και είναι διεθνώς κατοχυρωμένα, υφίστανται συνεχείς παραβιάσεις και καταπατήσεις και μάλιστα πολλές φορές καταστρατηγούνται από τα ίδια τα κράτη που υποτίθεται πως τα προστατεύουν.

Κι όμως οι ιστορικές, οι κοινωνιολογικές και οι θρησκευτικές αναζητήσεις αποδεικνύουν ότι η πίστη στην ύπαρξη ανθρώπινων φυσικών δικαιωμάτων αποτελεί αδήριτη αναγκαιότητα που ακόμη και οι νομοθέτες δεν έπρεπε και δεν πρέπει να αγνοούν. Οι μονοθεϊστικές θρησκείες, όπως το Ισλάμ και ο Χριστιανισμός, εκφράζουν την πίστη και τον σεβασμό τους σε αυτά τα θεμελιώδη δικαιώματα που προστατεύονται από την Θεία βούληση και διασφαλίζουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Πολλές από τις μεγάλες κοινωνικές επαναστάσεις ξεκίνησαν με σκοπό την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την εδραίωση της ελευθερίας, την επιβολή της δικαιοσύνης αντιμαχόμενες το ρατσισμό και τη δικτατορία. Τέτοιες επαναστάσεις ξέσπασαν τόσο στη δύση όσο και στην ανατολή στη διάρκεια του 20ου και στις αρχές του 21ου αιώνα, όπως η Γαλλική Επανάσταση και η Ισλαμική Επανάσταση στο Ιράν, που πυροδότησαν τεράστιες αλλαγές στο πολιτικοκοινωνικό γίγνεσθαι σε παγκόσμιο επίπεδο.

Σε διεθνές επίπεδο η οικουμενική διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου, που εγκρίθηκε το 1948 από τη γενική συνέλευση του ΟΗΕ, κατοχύρωσε τα απαραίτητα δικαιώματα του ανθρώπου σε μία προσπάθεια διακρατικής συνεργασίας για την αποτροπή των εγκλημάτων κατά του ανθρώπου και της αξιοπρέπειάς του, ώστε να αποτραπούν στο μέλλον θηριωδίες και εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.

Με άλλα λόγια, τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που περιλαμβάνονται στην οικουμενική διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου είναι μια σύνθεση από τα δικαιώματα του ανθρώπου που υπήρξαν σεβαστά από τους προφήτες, τους φιλοσόφους και τους μεγάλους διανοητές της Δύσης και της Ανατολής. Αυτά τα πανανθρώπινα δικαιώματα οφείλουν τα κράτη, οι κυβερνήσεις αλλά και κάθε πολίτης ξεχωριστά να τα εφαρμόσει.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η οικουμενική διακήρυξη αποτελείται από μια εισαγωγή και τριάντα άρθρα.

Η εισαγωγή αυτή είναι δηλωτική της σκέψης που κατεύθυνε τους συντάκτες στην συγγραφή των τριάντα άρθρων. Η αξία και η αξιοπρέπεια του ανθρώπου , η ενότητα της οικογένειας, τα θεμελιώδη δίκαια του άνδρα και της γυναίκας, οι δυσβάστακτες συνέπειες της καταστρατήγησης των δικαιωμάτων, η διασφάλιση της έμπρακτης τήρησής τους στο πλαίσιο του κάθε κράτους , η εδραίωση της ειρήνης μεταξύ των εθνών είναι οι γνώμονες που κατεύθυναν τη συνέλευση στην σύνταξη των άρθρων. Στο πρώτο άρθρο διακηρύσσεται η ελευθερία, η ισότητα , η αξιοπρέπεια και η αδελφосύνη μεταξύ των ανθρώπων που αποτελούν τα θεμέλια όλων των δικαιωμάτων.

Το δεύτερο άρθρο επίσης δίνει έμφαση στον κανόνα της μη - διάκρισης και τονίζει την ισχύ των δικαιωμάτων και των ελευθεριών ανεξαρτήτως φυλής, χρώματος, θρησκείας και πεποιθήσεων.

Εντούτοις, δυστυχώς, τα τελευταία εκατό χρόνια και ειδικά τις τελευταίες δεκαετίες, μερικά καπιταλιστικά και αυταρχικά κράτη επιδιώκοντας όλο και περισσότερη εξουσία και πλούτο δε διστάζουν να καταπατήσουν τα ανθρώπινα δικαιώματα, να παραβιάσουν τους κανόνες δικαίου και την ελευθερία μετατρέποντας τον άνθρωπο σε δούλο στην υπηρεσία των καπιταλιστικών επιδιώξεων έχοντας εγκαθιδρύσει ένα νέο είδος σύγχρονης δουλείας στον βιομηχανικό κόσμο.

Οι φρικτές και θλιβερές εικόνες της συμπεριφοράς της αστυνομίας των ΗΠΑ που στοίχισαν τη ζωή στον George Floyd και άλλα παρόμοια περιστατικά στην Αμερική και άλλες βιομηχανικές χώρες του κόσμου και της Ευρώπης είναι μικρά παραδείγματα της αγριότητας, και της βίας και της απανθρωποποίησης του δυτικού ιμπεριαλισμού και της Αμερικής.

Σήμερα, χάρη στις νέες τεχνολογίες και τα ψηφιακά μέσα, οι σατανικές και δικτατορικές δυνάμεις δεν μπορούν να κρυφτούν πίσω από τη μάσκα της δημοκρατίας και της ελευθερίας και καθημερινά όλο και περισσότερο απαξιώνονται και χάνουν την αξιοπρέπεια τους.

Οι λαοί του κόσμου και τα έθνη, που σε ποσοστό πάνω από 90% βρίσκονται υπό την εξουσία των καπιταλιστών, γίνονται κάθε μέρα όλο και πιο φτωχοί και ο μόχθος τους καταλήγει «στις τσέπες» των αδίστακτων καπιταλιστών.

Όμως, οι άνθρωποι σήμερα έχουν κουραστεί πια από αυτές τις διακρίσεις, από την καταπίεση και την αδικία και διακινδυνεύοντας τη ζωή και την περιουσία τους έχουν σταθεί εναντίον της βίας των αστυνομικών των ΗΠΑ και επιθυμούν να συνεχίσουν αυτόν τον αγώνα μέχρι να δικαιωθούν, ώστε να διασφαλιστεί η δικαιοσύνη και η ισότητα και να απομακρυνθούν οι μαφιόζοι του πλούτου και της ισχύος από την πολιτική σκηνή της Αμερικής.

Εμείς και όλοι οι άνθρωποι και όλα τα έθνη του κόσμου, που επιδιώκουν την ελευθερία και τη δικαιοσύνη, εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας και προσευχόμαστε ώστε αυτός ο αγώνας να έχει αίσιο τέλος.

Ali.M.Helmi

Μορφωτικός Σύμβουλος

Πρεσβείας της Ι.Δ του Ιράν - Αθήνα

Οι Ιρανοί κάτω από επίθεση από τα «Κακά νέα του ιού»

Η Ιρανική κοινωνία ξεκινά τη μέρα της με κακά νέα που κάθε ένα από αυτά μπορεί να είναι ένα τεράστιο σοκ, αλλά φαίνεται ότι συνηθίζουμε να αντιμετωπίζουμε κακές ειδήσεις καθημερινά.

Αυτό το φαινόμενο μπορεί να αναλυθεί μόνο μέσω διεπιστημονικών μελετών εντός των ανθρωπιστικών επιστημών και οι ακαδημαϊκοί μας κύκλοι φαίνεται να αποφεύγουν να το συζητήσουν. Ακόμη και οι περισσότεροι ακαδημαϊκοί και διανοούμενοι της χώρας πέφτουν στην ίδια παγίδα. Δεν λαμβάνουν μόνο κακές ειδήσεις, αλλά μερικοί εξ αυτών αντιπροσωπεύουν επίσης την παροχή τέτοιων ειδήσεων. Καθώς οι κακές ραδιοφωνικές ειδήσεις φουσκώνουν, η πολιτική αντιπαράθεση γύρω από αυτήν κλιμακώνεται.

Οι ελίτ, αντί να ενημερώνουν την κοινωνία για τις ψυχοκοινωνικές απειλές που επιβάλλει μια τέτοια τάση, προκαλούν ανησυχίες για τα ίδια τα περιττά περιστατικά. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, σε αυτήν την εκστρατεία, έλαβαν επίσης μέρος στις κακές ειδήσεις χωρίς να επανεξετάσουν τις επιζήμιες επιπτώσεις μιας τέτοιας προσέγγισης στην ψυχή των πολιτών.

Σήμερα, όσοι ασχολούνται με το να διαβάζουν συνέχεια τα νέα, έχουν μια ακόρεστη όρεξη για τα κακά νέα. Οι θλιβερές επικεφαλίδες, οι παραπλανητικές αποκαλύψεις, οι δημοσιογραφικές αναταραχές και τα κακά νέα για τις περίεργες δυστυχίες εξακολουθούν να είναι ευνοϊκές γι' αυτούς. Οι αναγνώστες του Τύπου, οι παρατηρητές της τηλεόρασης και οι χρήστες των κοινωνικών μέσων ενημέρωσης, που αγνοούν εντελώς τους κινδύνους, έχουν εκτεθεί σε ολοκαίνουργιο ιό λόγω ακατάλληλης κατανάλωσης των κακών ειδήσεων στο βαθμό που, ακόμη και αν οι επιστημονικές μελέτες τους εξηγούν επακριβώς τους κινδύνους που φέρει μια τέτοια τάση, μπορεί να υποψιάζονται ότι υπάρχει μια συνωμοσία για να τους κρατήσει από το να γνωρίζουν την αλήθεια.

Αυτή είναι μια εντελώς λανθασμένη άποψη. Η αλήθεια είναι ότι πολλοί ακτιβιστές των μέσων μαζικής ενημέρωσης και εκείνοι που εξάγουν μια καταστροφή από απλά ένα κομμάτι κακών ειδήσεων, ουσιαστικά καταστρέφουν το νευρικό σύστημα των κοινωνιών τους, μόνο για να διασκεδάσουν και κυρίως για να κερδίσουν χρήματα και φήμη.

Τα κακά νέα που κατέχουν την κορυφαία θέση μεταξύ άλλων εγχώριων και ξένων ειδήσεων σήμερα έχουν ρίζες βαθιά και παλιά στις σελίδες των εκδηλώσεων των εφημερίδων. Τα νέα σχετικά με τα εγκλήματα, τους θηρευτές και τους τρομακτικούς θανάτους με διαφορετικά αίτια δημοσιοποιούνται καθημερινά πιο έντονα από πριν.

Παρά τις πρόσφατες αλλαγές στη μορφή και το θέμα, οι σελίδες των εφημερίδων και των περιοδικών στο Ιράν δεν έπαψαν να ταλαιπωρούν το μυαλό των Ιρανών τα τελευταία χρόνια. Η φρικτή πλημμύρα των κακών ειδήσεων έχει πλέον μετατραπεί σε μια πολύ σοβαρή απειλή στο Ιράν.

Επομένως, είναι αλήθεια ότι ο πραγματικός μεταδοτικός ιός που έχει επικρατήσει εδώ και πολύ καιρό στην κοινωνία μας και μετράει ως η πιο θεμελιώδης απειλή για την ψυχική ευημερία των πολιτών είναι ο "κακός ιός των ειδήσεων"! Αυτός ο ιός στοχεύει άμεσα στην αίσθηση εμπιστοσύνης και ασφάλειας του κοινού και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι ειδικοί δίνουν συνεχώς έμφαση στους κινδύνους του κοινωνικού πανικού που προκαλείται από τον κοροναϊό παρά τον ίδιο τον ιό. Ο κακός ιός των ειδήσεων πείθει τους ανθρώπους ότι απειλούνται πάντα από σοβαρούς κινδύνους. Ο εθισμός στις κακές ειδήσεις είναι τόσο σοβαρός μεταξύ κάποιων ανθρώπων που καθιστά τις ζωές τους ανυπόφορες, αν δεν ξεκινήσουν τις μέρες τους διαβάζοντας κακά νέα στον τύπο.

Ο ρυθμός πέψης των κακών ειδήσεων

Όπως αναφέρει ο Αμερικανός συγγραφέας Ρολφ Ντομπέλι στο "Η τέχνη του να Σκέφτεσαι καθαρά", ο άνθρωπος κατά τη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών έχει ανακαλύψει ότι η ανάρμοστη διατροφή περιλαμβάνει πολλούς κινδύνους για τη ζωή και αποφέρει διάφορες ασθένειες όπως το εγκεφαλικό επεισόδιο και ο διαβήτης. Οι ειδήσεις για τον εγκέφαλο είναι σαν τη ζάχαρη για το σώμα! Η πέψη των ειδήσεων είναι σαν να τρώει τον εγκέφαλο όσο η πέψη της ζάχαρης είναι για το σώμα. "

Η ζάχαρη μπορεί να απορροφηθεί πολύ εύκολα στο σώμα και όμως είναι επιβλαβής. Τα μέσα ενημέρωσης τροφοδοτούν τους εγκεφάλους μας με αρκετά μικρά κομμάτια ειδήσεων. Αυτά τα κομμάτια είναι τόσο μικροσκοπικά που αν τα θεωρήσετε ξεχωριστά, δεν θα προκαλέσουν ανησυχίες και δεν χρειάζονται πολύ σκέψη για απορρόφηση. Αυτός είναι ακριβώς ο λόγος για τον οποίο ποτέ δεν αισθανόμαστε κορεσμό όταν καταναλώνουμε νέα. Η αντίθετη πλευρά αυτής της κατάστασης μπορεί να βρεθεί στην ανάγνωση βιβλίων και άρθρων. Η ανάγνωση και η πέψη βιβλίων και τα μακρά άρθρα πρέπει να περάσουν από σκέψη. Οι προτάσεις και ο ειδησεογραφικός τρόπος γραφής μοιάζουν με πολύχρωμα καραμέλες για τον εγκέφαλο. Όπως λέει και ο Ντόμπελι, "σήμερα, στην αντιμετώπιση δεδομένων και ειδήσεων, έχουμε φτάσει στην ίδια κατάσταση που είχαμε πριν από 20 χρόνια για την αντιμετώπιση των τροφίμων".

Τα κακά νέα απορροφούνται πολύ πιο γρήγορα από άλλα είδη ειδήσεων και αφήνουν μια βαθιά επίδραση στο υποσυνείδητο. Ο κύριος λόγος για αυτόν τον ρυθμό είναι η δυνατότητα ταυτοποίησης με όσους εμπλέκονται στο περιστατικό. Τα μέσα ενημέρωσης το γνωρίζουν πολύ καλά αυτό. Για παράδειγμα, φανταστείτε την ιστορία ενός αυτοκινήτου που πέφτει σε μια βαθιά κοιλάδα ενώ διέρχεται μια γέφυρα επειδή η γέφυρα καταρρέει. Σε αυτήν την περίπτωση, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης επικεντρώνονται σε θέματα που προσελκύουν την προσοχή σας όπως το είδος του αυτοκινήτου, οι άνθρωποι μέσα σε αυτό, από όπου έρχονταν, από όπου κατευθύνονταν, ό, τι έχουν περάσει ενώ πέφτουν στην κοιλάδα). Κανένα από αυτά τα θέματα δεν είναι το κύριο θέμα. Το κύριο θέμα σε αυτή την ιστορία είναι η δομική δύναμη της γέφυρας, ο κίνδυνος που ήταν πολύ χρόνο κρυμμένος μέσα σε αυτή τη γέφυρα και αγνοήθηκε από τις αρχές και μπορεί επίσης να κρύβεται σε πολλές άλλες γέφυρες. Αλλά τέτοια ζητήματα δεν είναι ελκυστικά για τα ΜΜΕ. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης μεταδίδουν για ορισμένες πτυχές των περιστατικών ένα χάρτη από τους κινδύνους που περνούν και κρύβονται γύρω μας, αλλά η επιλεκτική γεύση των μέσων μαζικής ενημέρωσης και η ιδιαίτερη οπτική τους όσον αφορά τα περιστατικά, μας κάνουν να περπατάμε μέσα από τους κινδύνους της ζωής κρατώντας ένα λανθασμένο χάρτη στο χέρι που δεν έχει νόημα για τους πραγματικούς κινδύνους της ζωής. Τα πράγματα που υπογραμμίζουν τα μέσα ενημέρωσης για εμάς δεν είναι πραγματικοί κίνδυνοι της ζωής (για παράδειγμα, οι ειδήσεις για την τρομοκρατία διαδίδονται σε όλο τον κόσμο καθημερινά, αλλά δεν ακούμε πολλά νέα για το χρόνιο άγχος).

Κατανάλωση ειδήσεων: Τι είναι ΣΧΕΤΙΚΟ;

Μεταξύ των φανατικών των κακών ειδήσεων, κανείς δεν δίνει μεγάλη προσοχή στο σημαντικό ερώτημα του ποιο είναι το πραγματικό όφελος από την τάση να καταναλώνουμε κακές ειδήσεις; Εάν ζητήσετε από κάποιον από αυτούς να επισημάνει μόνο 1 στα 10.000 νέα που έχουν διαβάσει τα τελευταία χρόνια που τους βοήθησε να λάβουν μια καλύτερη απόφαση για ένα σοβαρό θέμα στη ζωή τους, κανένας δεν μπορεί. Πράγματι, όπως υποστηρίζει ο Αλέν Ντε Μποτόν στις "Δυσκολίες κατανάλωσης ειδήσεων" (Huffington Post), η κατανάλωση ειδήσεων δεν έχει σχέση με εσάς και "είμαστε η πρώτη γενιά που ψάχνει για πληροφορίες άσχετες με τη ζωή μας. Για πολλούς είναι πολύ δύσκολο να συνειδητοποιήσουν τι είναι σχετικό με αυτούς και τι δεν είναι. Αντίθετα, καταλαβαίνουν εύκολα τι είναι ΝΕΟ και τι δεν είναι ". Και έτσι μας διεγείρουν τα μέσα : δίνοντάς μας τα νέα και όχι τα σχετικά.

Η μάχη μεταξύ του να είναι σχετικό και του να είναι νέο είναι η ουσιαστική σύγκρουση της εποχής μας. Αυτός είναι ένας πόλεμος που τα μέσα ενημέρωσης ξεκίνησαν ενάντια στην ανθρωπότητα. Οι οργανώσεις των μέσων μαζικής ενημέρωσης, προωθώντας την αίσθηση ότι σας παρέχουν νέες πληροφορίες, προσπαθούν να προωθήσουν αυτές τις ειδήσεις ως ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στη ζωή σας. Προσπαθούν να σας πείσουν ότι η μη γνώση τέτοιων ειδήσεων σας βγάζει από το ρυθμό της ζωής, επειδή παρά το γεγονός ότι είναι άσχετες, είναι καινούργιες. Ως εκ τούτου, οι περισσότεροι άνθρωποι αισθάνονται άγχος μόλις υπολείπονται νέων πληροφοριών, διότι, στο μυαλό τους, αυτό σημαίνει ότι πέφτουν πίσω από τη ζωή.

Ο Ιός των Κακών Νέων

Υπάρχουν πολλές σωματικές και ψυχικές ασθένειες που ενσωματώνονται με επίμονη έκθεση σε κακές ειδήσεις. Τα κακά νέα διεγείρουν σοβαρά το σωματικό σύστημα (ένα συνυφασμένο σύστημα νεύρων και δικτύων) στο σώμα. Η έκθεση σε κακά νέα και φρικτές ιστορίες απελευθερώνει μια πλημμύρα κορτιζόλης μέσα στο σώμα σας. Αυτό εξασθενεί τον αμυντικό σας μηχανισμό και παύει την έκκριση της σωματοτροπίνης (ανθρώπινης αυξητικής ορμόνης). Με άλλα λόγια, το σώμα σας σκοντάφτει σε χρόνιο στρες. Η πρόσθετη κορτιζόλη στο σώμα προκαλεί την πεπτική διαταραχή, την διακοπή ανάπτυξης του οργανισμού, το άγχος και την ευπάθεια έναντι των ιών. Άλλες παρενέργειες της συνεχούς έκθεσης σε κακές ειδήσεις είναι ο πανικός, η βία και η μείωση της ευαισθησίας. Μια έρευνα του 2012 που διεξήχθη από μια ομάδα ψυχολόγων απέδειξε ότι, σε περίπτωση έκθεσης σε κακές ειδήσεις, οι γυναίκες διατρέχουν πολύ περισσότερο κίνδυνο χρόνιου στρες από τους άνδρες και αυτές οι ειδήσεις θα αφήσουν μια πιο μόνιμη και βαθύτερη επίδραση σε αυτές λόγω της καλής τους μνήμης. Ένα άλλο κακό αποτέλεσμα της έκθεσης σε κακές ειδήσεις είναι τα γνωστικά λάθη. Ένα γνωστικό σφάλμα συμβαίνει όταν ένα άτομο είναι ανίκανο να σκεφτεί προσεκτικά και να πάρει τη σωστή απόφαση. Διάφοροι παράγοντες ενσωματώνουν γνωστικά σφάλματα από τα οποία, ο σημαντικότερος παράγοντας είναι η "προκατειλημμένη επιβεβαίωση". Η προκατάληψη επιβεβαίωσης είναι η τάση αναζήτησης, ερμηνείας, ευχαρίστησης και ανάκλησης πληροφοριών με τρόπο που επιβεβαιώνει ή ενισχύει τις προσωπικές πεποιθήσεις ή υποθέσεις του ατόμου. Μόλις το άτομο είναι πεπεισμένο ότι η βελτίωση των σχέσεων με άλλους εξαρτάται από την επιβεβαίωσή τους για τις συμπεριφορές και την προσωπικότητα του ατόμου, η εμπιστοσύνη επιβεβαίωσης είναι ενδυναμωμένη. Στην πραγματικότητα, όπως λέει ο Αμερικανός επιχειρηματίας και φιλόanthropos Γουόρεν Μπάφετ, "αυτό που μπορεί να κάνει ο άνθρωπος είναι η ερμηνεία νέων δεδομένων και πληροφοριών. Ο άνθρωπος μπορεί να κάνει αυτή την ερμηνεία με τέτοιο τρόπο ώστε να παραμείνει το αρχικό συμπέρασμα νέων δεδομένων και πληροφοριών άθικτο".

Αυτό σημαίνει ότι μπορούμε να ερμηνεύσουμε τις πληροφορίες με τρόπο που τα κύρια συμπεράσματά μας που έχουν από καιρό καθίσει στο μυαλό μας σχετικά με αυτές τις πληροφορίες δεν θα αλλάξουν λίγο. Τα νέα, στο σύνολό τους, εντείνουν αυτό το λάθος. Μια τέτοια διαδικασία θα καταλήξει σε υπερ-αυτοεκτίμηση και μας ωθεί να παίρνουμε λάθος αποφάσεις και να κάνουμε εσφαλμένες εκτιμήσεις των ευκαιριών μας. Ενισχύει επίσης μια άλλη ενσωματωμένη διανοητική διαταραχή που ονομάζεται "η αφηγηματική προκατάληψη". Εν ολίγοις, ως αποτέλεσμα αυτής της ψυχικής κατάστασης, ο εγκέφαλός μας πιστεύει ό, τι εμφανίζεται ως λογικό ότι είναι σωστό, παρόλο που μπορεί να είναι λανθασμένο ή και φανταστικό.

Η ευπάθεια της αντίληψης και της εστίασης

Η έκθεση σε ειδήσεις, ιδιαίτερα σε κακές, είναι επίσης επιβλαβής για τη διαδικασία σκέψης. Το σκεπτικό χρειάζεται εστίαση και η εστίαση χρειάζεται μια αδιάκοπη και μη διασταυρωμένη περίοδο που δεν διαταράσσεται ή διαταράσσεται με το παραμικρό. Μια τέτοια εστίαση είναι πολύ ευάλωτη. Τα κομμάτια ειδήσεων σχεδιάζονται σκόπιμα για να περικόψουν την αλυσίδα των σκέψεων και να προσελκύσουν την προσοχή σας αμέσως. Επομένως, η ακρόαση ή η παρακολούθηση των ειδήσεων, εξαιτίας της διαρκούς διατάραξης της διαδικασίας σκέψης, μετατρέπει τους ανθρώπους σε επιφανειακούς και ρηχούς στοχαστές.

Τα νέα επίσης επηρεάζουν αρνητικά τη μνήμη. Η δομή του εγκεφάλου αποτελείται από δύο τύπους μνήμης: μακροχρόνια μνήμη που είναι σχεδόν ατελείωτη και βραχυπρόθεσμη ή ενεργή μνήμη που έχει περιορισμένη ικανότητα να περιέχει δεδομένα. Για να μετακινηθείτε από τη βραχυπρόθεσμη στη μακροπρόθεσμη μνήμη, τα δεδομένα πρέπει να περάσουν από μια πύλη στον εγκέφαλο και ο μόνος τρόπος να περάσετε από αυτή την πύλη είναι η συγκέντρωση και η εστίαση. Αν κάτι μπορεί να εισβάλει στη συγκέντρωσή σας, δεν μπορείτε να καταλάβετε ή να αντιληφθείτε δεδομένα. Όπως καταλήγει ο Ντόμπελι, "ενοχλώντας τη διαδικασία εστίασης, οι ειδήσεις αποδυναμώνουν την αντιληπτική και γνωστική δύναμη του ατόμου".

Τα πράγματα είναι ακόμη πιο τρομακτικά για τις ειδήσεις στο διαδίκτυο. Καθώς ο αριθμός των υπερσυνδέσμων αυξάνεται σε ένα κείμενο, η αντίληψη και η δύναμη της γνώσης σας μειώνεται επειδή όταν εμφανιστεί ένας σύνδεσμος, ο εγκέφαλός σας πρέπει να επιλέξει μεταξύ του κλικ ή μη κάνοντας κλικ. Αυτό δημιουργεί έλλειψη εστίασης. Τα νέα είναι ένα σύστημα που αναπτύχθηκε σκόπιμα για να διαχωρίσει την αλυσίδα των σκέψεων.

Ποιος ωφελείται;

Κάθε κοινωνία χρειάζεται την δημοσιογραφία, αλλά ο κόσμος απέχει πολύ από την ιδανική ουτοπική δημοσιογραφία. Ένας δημοσιογράφος, εξετάζοντας θέματα από τη σωστή κατεύθυνση και με το σωστό σκοπό, μπορεί να κάνει μια θετική αλλαγή μέσα στην κοινωνία. Η ερευνητική δημοσιογραφία ήταν πάντα λειτουργική στις κοινωνίες επειδή ενημερώνει το κοινό για τα γεγονότα. Αλλά τα γεγονότα που ένας δημοσιογράφος προσπαθεί να δημοσιοποιήσει πρέπει να είναι χρήσιμα για την κοινωνία, όχι ενοχλητικά ή συγκεχυμένα. Όλοι γνωρίζουν πόσο επικίνδυνος είναι ο κοροναϊός. Αλλά η μετάδοση ειδήσεων σχετικά με αυτόν τον ιό με τον τρόπο που κάνουμε τώρα δεν είναι προς όφελος της κοινωνίας γιατί δημιουργεί μια αδιάλειπτη ανησυχία και απαισιοδοξία απέναντι μας.

Οι ιδιοκτήτες ορισμένων ξένων πρακτορείων ειδήσεων και οι εγχώριοι εταίροι τους επωφελοούνται από την αναταραχή και την αστάθεια στο Ιράν, είτε είναι κοινωνική είτε ψυχολογική. Έτσι ναι, ο κορωνοϊός είναι σημαντικός, αλλά μπορούμε να χάσουμε τον πόλεμο από τον πανικό και την αστάθεια που μπορεί να δημιουργήσει αυτός ο ιός. Το πιο σημαντικό προληπτικό μέτρο που πρέπει να ληφθεί σε οποιοδήποτε στάδιο οποιασδήποτε κοινωνικής κρίσης είναι να αποφευχθεί η υπερβολική έκθεση σε κακές ειδήσεις κάθε είδους. Αυτός είναι ένας μακροπρόθεσμος αλλά και εφικτός στόχος.

قوی تر از کرونا، ویروسی به نام بن سلمان

Πιο δυνατός και από τον Κορωνοϊό

Δείτε το βίντεο:

<https://www.youtube.com/watch?v=LoGeJu58hcg>

Η διάδοση του κοροναϊού στο Ιράν και οι συνέπειες των καταπιεστικών κυρώσεων των ΗΠΑ

Ο θανατηφόρος ιός Covid-19 (κοροναϊός) επεκτείνεται ως σοβαρή απειλή για την ανθρώπινη κοινωνία σε όλα τα μήκη και πλάτη του κόσμου και οδηγεί καθημερινά όλο και περισσότερους ανθρώπους σε θάνατο. Σήμερα είναι ξεκάθαρο σε όλη την ανθρωπότητα πως ο ιός αυτός είναι ιδιαίτερα επικίνδυνος και μολύνει όλες τις ανθρώπους όλων των χωρών μην γνωρίζοντας σύνορα. Για τον λόγο αυτό είναι εξαιρετικά απαραίτητο όλες οι χώρες πέρα από τις όποιες πολιτικές διαφορές, να καταπολεμήσουν ενωμένοι αυτή την καταστροφή και να συνεργαστούν για την ελαχιστοποίηση των ανθρώπινων, οικονομικών και κοινωνικών απωλειών. Μετά την ευρεία διασπορά του κοροναϊού στην Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, η Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν δεν έμεινε άτρωτη και παρά τις ενέργειες και τα μέτρα που εφαρμόστηκαν, ο ιός αυτός επεκτάθηκε με μεγάλη ταχύτητα. Με αποτέλεσμα μέχρι σήμερα να έχουμε 16169 κρούσματα και δυστυχώς 988 θανάτους. Η Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν στηριζόμενο στην βαθιά πίστη της για την προστασία της δημόσιας υγείας και την δέσμευση του για την εφαρμογή όλων των εθνικών και διεθνών κανόνων, από την αρχή της εμφάνισης του ιού έχει βάλει στην ατζέντα όλα τα απαραίτητα μέτρα και συνεχίζει την μάχη για την αντιμετώπιση αυτού του επικίνδυνου φαινομένου.

Τις τελευταίες μέρες και εβδομάδες, ενώ ο Ιρανικός λαός δίνει μια σκληρή μάχη κατά της διασποράς του κοροναϊού και η διεθνής συμπαράσταση και αλληλεγγύη θα μπορούσε να θεραπεύσει τις πληγές που αφήνει ο ιός, το αμερικανικό καθεστώς επιδιώκει να σφίξει τον κλοιό του οικονομικού αποκλεισμού και απειλεί με κυρώσεις αγοραστές του Ιρανικού αργού το οποίο θα πρόσφερε πόρους για την καταπολέμηση του ιού. Επίσης ενώ όλες οι χώρες του κόσμου συμπεριλαμβανομένου του Ιράν, αντιμετωπίζουν ανθρωπιστική απειλή λόγω του κοροναϊού, το αμερικανικό καθεστώς και κάποιοι σύμμαχοι του εκμεταλλεύονται και εργαλαιοποιούν πολιτικά την διασπορά του ιού με σκληρό και ξεδιάντροπο τρόπο κατά του Ιράν.

Υπό αυτές τις συνθήκες η διεθνής κοινότητα θα πρέπει να καταδικάσει με το πλέον κατηγορηματικό τρόπο την συνέχιση και την κλιμάκωση των αμερικανικών κυρώσεων κατά του Ιράν για τους παρακάτω λόγους:

Νομικοί λόγοι

Η μονομερής απόσυρση του αμερικανικού καθεστώτος από το Κοινό Ολοκληρωμένο Σχέδιο Δράσης (ΚΟΣΔ) και η επιβολή μονομερών, παράνομων και απάνθρωπων κυρώσεων κατά του Ιράν υπό τον τίτλο «μέγιστη πίεση» αποτελεί απειλή για την παγκόσμια υγεία αφού δυσκολεύει το έργο καταπολέμησης του κοροναϊού, δυσχεραίνει την πρόσβαση των αρχών και των πολιτών σε ιατροφαρμακευτικού υλικό και την μεταφορά ιατρικής τεχνολογίας και εμποδίζει την απόκτηση απαραίτητου εξοπλισμού για την αντιμετώπιση του ιού παρά την απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης για τον τερματισμό επιβολής κυρώσεων που παραβιάζουν τις ανθρωπιστικές δραστηριότητες.

Το δικαίωμα πρόσβασης στην υγεία και το δικαίωμα στη ζωή είναι από τα σημαντικότερα ανθρώπινα δικαιώματα και οι χώρες υποχρεούνται να δημιουργούν εκείνες τις συνθήκες που θα επιτρέπουν στους λαούς την πρόσβαση σε αυτά τα αναφαίρετα δικαιώματα. Άρα οποιαδήποτε ενέργεια για περιορισμό της πρόσβασης στην υγεία και στην προμήθεια ιατροφαρμακευτικού υλικού, ειδικά στη σημερινή συγκυρία, αποτελεί παραβίαση της αρχής του δικαιώματος στη ζωή.

Ηθικοί λόγοι

Από ηθικής άποψης σε περίοδο που οι Ιρανοί μάχονται εναντίον την εντονότερης επιδημίας των τελευταίων ετών, οι ΗΠΑ εκμεταλεύονται τις σημερινές συνθήκες και κλιμακώνουν την κατάσταση. Αναμφίβολα όλοι οι λαοί είμαστε πάνω στο ίδιο πλοίο και οποιαδήποτε βλάβη σε αυτό δημιουργεί πρόβλημα για όλους τους επιβάτες και για τον λόγο αυτό δεν πρέπει να επιτραπεί στις ΗΠΑ να συνδέσουν τις πολιτικές διαφορές με σημαντικά θέματα όπως είναι η δημόσια υγεία, ιδιαίτερα σε αυτή την κρίσιμη συγκυρία. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με του κανόνες διεθνούς ηθικής και ευπρέπειας. Όλα τα πολιτικά κόμματα στον κόσμο, ανεξαρτήτως πολιτικής κατεύθυνσης, και εκείνα τα ΜΜΕ που αναζητούν την αλήθεια και το δίκαιο θα πρέπει, ως πυλώνες της δημοκρατίας, να αναδείξουν αυτές τις απάνθρωπες πράξεις και να τις καταδικάσουν. Η Αμερική πρέπει να αποσύρει τα εμπόδια για την βελτίωση της παγκόσμιας υγείας. Η Αμερική παρά τις δηλωμένες τις θέσεις, εξαπατά την διεθνή κοινή γνώμη αφού έχει επιβάλει τέτοιο καθεστώς κυρώσεων που στερεί από τους Ιρανούς να λάβουν διεθνή βοήθεια και στήριξη.

Πολιτικοί λόγοι

Από πολιτική άποψη οι χώρες μπορεί να έχουν μεταξύ τους πολιτικές, οικονομικές, διασυνοριακές και πολιτισμικές διαφορές αλλά στις φυσικές καταστροφές και σε περιόδους που απειλείται η παγκόσμια υγεία, όλες οι χώρες πρέπει να ακολουθούν τους κανόνες του διεθνούς αναγκαστικού δικαίου και να άρουν τους περιορισμούς και τις κυρώσεις. Ωστόσο η Αμερική, όχι μόνο δεν απέσυρε τα εμπόδια αλλά εμποδίζει ακόμη περισσότερο την αποστολή ιατρικού εξοπλισμού από διάφορες χώρες προς το Ιράν. Ουσιαστικά η Αμερική χρησιμοποιεί τις κυρώσεις ως πολιτικό εργαλείο για να χτυπήσει την παγκόσμια υγεία και την υγεία του λαού.

Το αμερικανικό καθεστώς ισχυρίζεται ότι τα τρόφιμα και τα φάρμακα δεν συμπεριλαμβάνονται στις αμερικανικές κυρώσεις, ωστόσο οι περιορισμοί στις διατραπεζικές συναλλαγές και οι απειλές προς τις επιχειρήσεις, εμποδίζουν ουσιαστικά την αποστολή ιατροφαρμακευτικού υλικού επηρεάζοντας σε μέγιστο βαθμό τον τομέα της υγείας και την περίθαλψη. Δυστυχώς ορισμένοι στις ΗΠΑ εντάσσουν την επέκταση της επιδημίας στα πλαίσια της πολιτικής της μέγιστης πίεσης και χαίρονται για την διασπορά του κοροναϊού στο Ιράν. Τη στιγμή που οι Ιρανοί μετρούν νεκρούς, ο Ντόναλντ Τράμπ με χυδαίο τρόπο κλιμακώνει τις παράνομες κυρώσεις με σκοπό να αφανίσει τους αναγκαίους πόρους για την αντιμετώπιση του επικίνδυνου ιού .

Ως εκ τούτου, η Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν καλεί όλες τις ελεύθερες φωνές και συνηδείσεις του δικαίου στη μάχη κατά της ειδεχθής ενέργειας της Αμερικής να επιβάλει κυρώσεις κατά ενός λαού που δίνει μία δύσκολη και επίπονη μάχη κατά του κοροναϊού.

از آمریکا می ترسید؟

Φοβάστε τους Αμερικανούς ;

Δείτε το βίντεο:

<https://www.youtube.com/watch?v=tJ7RBRAGeug>

Φρουροί της Επανάστασης: Η Τεχεράνη εκτόξευσε με επιτυχία τον πρώτο της στρατιωτικό δορυφόρο

Οι Φρουροί της Επανάστασης ανακοίνωσαν την επιτυχημένη εκτόξευση του πρώτου ιρανικού στρατιωτικού δορυφόρου, ο οποίος τέθηκε σε τροχιά και ο δορυφόρος αυτός εκτοξεύτηκε με επιτυχία, Τετάρτη 22/04 , το πρωί από την έρημο Μαρκάζι του Ιράν.

Ο δορυφόρος Noor βρίσκεται τώρα σε τροχιά 425 χλμ πάνω από την επιφάνεια της Γης.

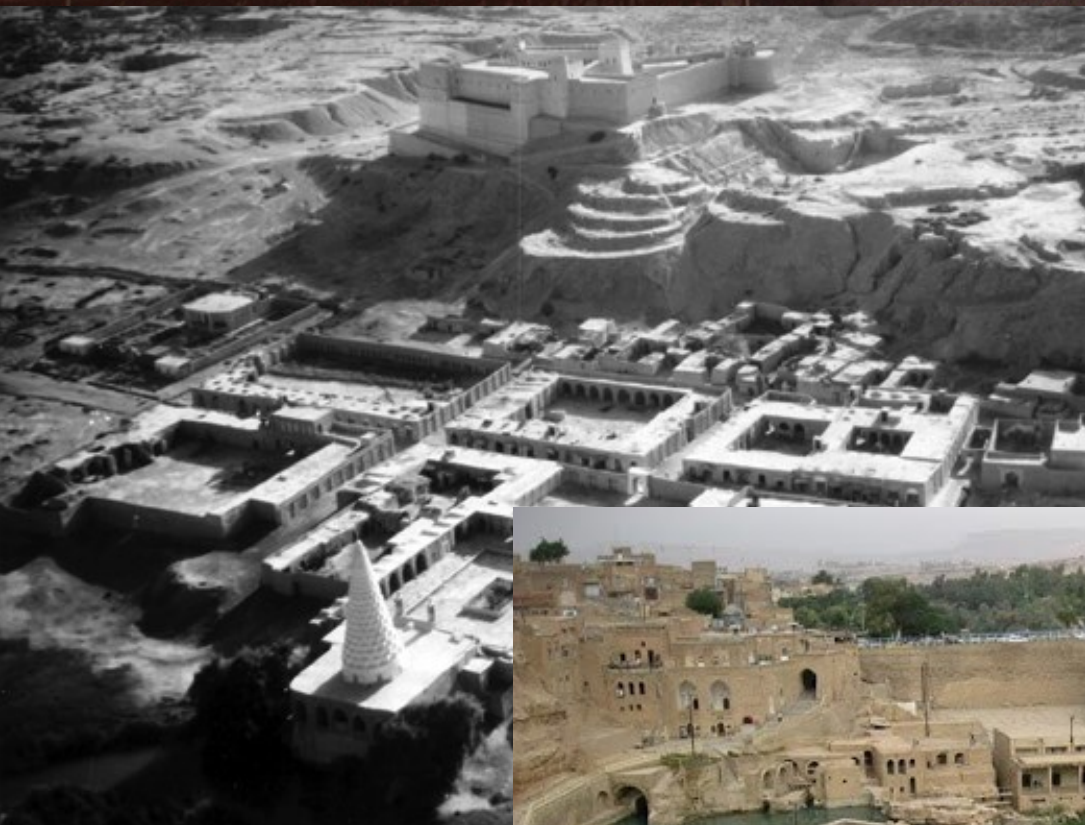

Ο Κορονοϊός ταξιδεύει παντού αυτές τις μέρες. Δεν υπάρχει διαφορά εάν το θύμα ζει στο κέντρο των ΗΠΑ ή στη Λωρίδα της Γάζας. Στη δεύτερη περίπτωση, ωστόσο, η 14χρονη πολιορκία του σιωνιστικού καθεστώτος και η έλλειψη ιατρικού εξοπλισμού και ιατρικών υπηρεσιών έχουν προκαλέσει ανησυχία για μια ανθρωπιστική κρίση. Η κρίση του Κορονοϊού έχει προκαλέσει φόβους στο σιωνιστικό καθεστώς ότι η εκτεταμένη διασπορά του θα μπορούσε να οδηγήσει στην κατάρρευση της παλαιστινιακής οικονομίας, στην απώλεια εμπιστοσύνης του κοινού στους ηγέτες της οργάνωσης, ακόμη και στο χάος λόγω ελλείψεων σε τρόφιμα, νερό, ηλεκτρικό ρεύμα και φάρμακα. Επίσης, θέτει το καθεστώς σε μια δύσκολη κατάσταση ασφάλειας. Ωστόσο, οι Ισραηλινοί υπεύθυνοι λήψης αποφάσεων υποθέτουν ότι το ξέσπασμα στη Λωρίδα της Γάζας και τη Δυτική Όχθη είναι πιο σοβαρό από ό, τι αναφέρθηκε προηγουμένως και ότι η Χαμάς γνωρίζει τη σημασία της μελλοντικής κρίσης και ότι απειλείται την επιβίωσή της. Επιπλέον, το σιωνιστικό καθεστώς βλέπει την κρίση του κοροναϊού ως ευκαιρία να ξεκινήσει μια νέα πολιτική διαδικασία για την εδραίωση της κατοχής της. Μπορεί να ακολουθήσει μια νέα προσέγγιση με την υποστήριξη της Αιγύπτου, της Σαουδικής Αραβίας, του Κατάρ και του απεσταλμένου του ΟΗΕ Νικολάι Μλάντενοφ. Οι πρόσφατες παρατηρήσεις του Μλάντενοφ σχετικά με την προσπάθεια αναβίωσης των συμβιβαστικών συνομιλιών θα μπορούσαν να ερμηνευθούν ως ένδειξη αυτού. Το Ισραήλ έχει επιβάλει περιορισμούς στη Λωρίδα της Γάζας από τη δεκαετία του 1990, η καταστροφική παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κορυφώθηκε το 2007 όταν το Ισραήλ, μαζί με την Αίγυπτο, επέβαλαν τον αποκλεισμό της γης, του αέρα και της θάλασσας στη Γάζα. Με μια καταστροφική οικονομία που απειλείται από τα κακά συστήματα του σιωνιστικού καθεστώτος και με μηδαμινή πρόσβαση σε αρκετές εγκαταστάσεις τροφίμων και υγείας, οι Παλαιστίνιοι στη Γάζα και τη Δυτική Όχθη είναι οι πιο εκτεθειμένοι στη λοίμωξη από τον κοροναϊό.

Η έλλειψη ιατρικού εξοπλισμού και εγκαταστάσεων υγείας στη Δυτική Όχθη και τη Γάζα δεν είναι το μόνο πρόβλημα. Οι διακρίσεις εναντίον Παλαιστινίων με το πρόσχημα της επιδημίας του κοροναϊού είναι ένα άλλο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι της Δυτικής Όχθης. Στην πραγματικότητα, παρά τους περιορισμούς στην κυκλοφορία των Παλαιστινίων στα κατεχόμενα εδάφη από το σιωνιστικό καθεστώς στην πράξη, οι καταπιεστικές και ρατσιστικές πολιτικές του καθεστώτος εναντίον των Παλαιστινίων συνεχίζονται και έχουν ενταθεί με την εξάπλωση του κοροναϊού. Ο κοροναϊός θα μπορούσε να έχει καταστροφικές συνέπειες για σχεδόν δύο εκατομμύρια ανθρώπους στη Γάζα, η οποία είναι η πιο πυκνοκατοικημένη περιοχής στη Μέση Ανατολή. Περίπου το 70% του πληθυσμού της Λωρίδας της Γάζας αντιμετωπίζει επισιτιστική ανασφάλεια. Από το καλοκαίρι του 2019, η Γάζα αντιμετωπίζει μια άνευ προηγουμένου έλλειψη βασικών φαρμάκων και ιατρικού εξοπλισμού. Η κατάσταση συνεχίζεται και δεν έχει βελτιωθεί. Λόγω της έλλειψης εγκαταστάσεων, οι Παλαιστίνιοι ασθενείς νοσηλεύονται σε ξενοδοχεία επειδή δεν υπάρχουν αρκετές εγκαταστάσεις στα νοσοκομεία της Δυτικής Όχθης και της Γάζας.

Σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του καθεστώτος για ανθρωπιστική βοήθεια στην πράξη, βλέπουμε ότι ο κοροναϊός έχει γίνει ένα άλλο όπλο στα χέρια του Ισραήλ, μαζί με τα σχέδιά του για την καταπολέμηση του λαού των κατεχόμενων παλαιστινιακών εδαφών. Οι Παλαιστίνιοι της Γάζας δεν έχουν χώρο για κοινωνική απομόνωση που προτείνουν οι αρχές δημόσιας υγείας. Το σύστημα υγειονομικής περίθαλψής τους, το οποίο παρέχεται σε σύντομο χρονικό διάστημα εφοδιασμού για δεκαετίες, δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες τους. Δεν είναι σαφές πόσοι Παλαιστίνιοι θα πεθάνουν, αλλά είναι προφανές ότι η καραντίνα που βιώνουν είναι πολύ διαφορετική από την καραντίνα που βιώνει η Γάζα εδώ και αρκετά χρόνια. Για εμάς, η καραντίνα είναι ένας μηχανισμός για τη διάσωση ζωών, αλλά στη Γάζα, η καραντίνα είναι η αιτία θανάτωσης ανθρώπων. Εκφράζουμε την ανησυχία μας υπογράφοντας το υπομνημα και ζητούμε από τον ΟΗΕ να τερματίσουν τον αποκλεισμό της Γάζας και την κατοχή της Δυτικής Όχθης για την πρόληψη μιας τραγωδίας κοροναϊού.

Σούσα, ένας κορυφαίος προορισμός για τους λάτρεις της ιστορίας

Η εγγεγραμμένη από την UNESCO πόλη της Σούσα, που βρίσκεται στα νοτιοδυτικά του σύγχρονου Ιράν, είναι ένας προορισμός για καλό λόγο. Ήταν μια από τις πόλεις-κράτη του αρχαίου Ελάμ (2700 - 539 π.Χ.), το οποίο αργότερα έγινε χειμερινή πρωτεύουσα των Περσών Αχαιμενιδών βασιλιάδων, που κυβέρνησαν το Ιράν από το γ. 550 έως 330 π.Χ. Το Ελάμ ήταν μια αρχαία χώρα στο νοτιοδυτικό Ιράν περίπου ισοδύναμη με τη σύγχρονη περιοχή της επαρχίας Κουζεστάν.

Μέρος της Σούσα κατοικείται ακόμη ως Σουσς σε μια λωρίδα γης ανάμεσα στους ποταμούς Σαούρ (παραπόταμος του Καρκχεχ) και Ντεζ.

Αρχαιολογικά στοιχεία δείχνουν ότι η Σούσα κατοικήθηκε συνεχόμενα από το 4.200 π.Χ., τοποθετώντας την ανάμεσα στις παλαιότερες πόλεις που συνεχώς κατοικούνταν στον κόσμο. Επιπλέον, υπάρχουν ίχνη στη Σούσα ενός χωριού που κατοικήθηκε περίπου το 7.000 π.Χ. και ζωγραφισμένα κεραμικά που χρονολογούνται από το περίπου. 5.000 π.Χ. στην τοποθεσία.

Ο αρχαιολογικός χώρος περιλαμβάνει τα ερείπια του συγκροτήματος των ανακτόρων των Αχαιμενιδών, του Δαρείου Ι του Μεγάλου, και βρίσκεται σε μια τεχνητή υπερυψωμένη βεράντα 100 στρεμμάτων και ύψους 15 μέτρων. Έχει υποστεί πολλά τα τελευταία εβδομήντα χρόνια.

Η Σούσα έγινε μέρος της Περσικής Αυτοκρατορίας υπό τον Κύρο Β ' τον Μέγα το 538 ή το 539 π.Χ. Κατά τη διάρκεια της ισορροπίας της Αχαιμενικής περιόδου (έως το 330 π.Χ.), η Σούσα λειτούργησε ως μια από τις περιστρεφόμενες πρωτεύουσες (χειμερινή πρωτεύουσα) των Αχαιμενιδών Βασιλέων.

Λέγεται ότι ο Αλέξανδρος της Μακεδονίας κατέλαβε τη Σούσα το 330 π.Χ. και λεηλάτησε την πόλη, αρπάζοντας περίπου 40.000 νομίσματα χρυσού και αργύρου από το θησαυροφυλάκιο.

Σύμφωνα με την UNESCO, «τα ανασκαφικά αρχιτεκτονικά μνημεία περιλαμβάνουν διοικητικές, οικιστικές και ανακτορικές κατασκευές» και ο χώρος περιλαμβάνει διάφορα στρώματα αστικών οικισμών που χρονολογούνται από την 5η χιλιετία π.Χ. έως τον 13ο αιώνα μ.Χ.

Τα ερείπια που ανακαλύφθηκαν στην περιοχή δείχνουν ότι ακόμη και τα πρώτα κεραμικά και αγγεία στη Σούσα ήταν ασυναγώνιστης ποιότητας, διακοσμημένα με πουλιά, ορεινές κατσίκες και άλλα σχέδια ζώων.

Η καλύτερη κεραμική βρέθηκε στα χαμηλότερα στρώματα και ανήκε σε δύο διαφορετικούς πολιτισμούς, και οι δύο νεολιθικοί, σύμφωνα με την Britannica.

Ο αρχαιολογικός χώρος, που προσδιορίστηκε το 1850 από τον W.K. Loftus, αποτελείται από τέσσερα αναχώματα. Στο ένα υπήρχε η ακρόπολη η οποία ανασκάφηκε (1897–1908) από τον Ζακ ντε Μόργκαν, ο οποίος αποκάλυψε, μεταξύ άλλων αντικειμένων, τον οβελίσκο του βασιλιά Ακκαδίας Μανιστούσου, τη στήλη του διαδόχου του Ναράμ-Σιν, και τον κωδικό του Χαμουραμπί της Βαβυλώνας. Ένα δεύτερο ανάχωμα στα ανατολικά ήταν η θέση του ανακτόρου του Δαρείου Α και ανασκάφηκε (περίπου 1881) από τον Μάρσελ Ντιουλάφι. Ένα τρίτο ανάχωμα στα νότια περιείχε τη βασιλική πόλη των Ελαμιτών, ενώ το τέταρτο ανάχωμα αποτελούνταν από τα φτωχότερα σπίτια.

Μετά την πτώση της Αυτοκρατορίας των Αχαιμενιδών και τη βασιλεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου, που παντρεύτηκε στη Σούσα, η πόλη έγινε μέρος της αυτοκρατορίας των Σελευκιδών. Ονομαζόταν πλέον Σελευκία. Ένα παλάτι ελληνικού στιλ χτίστηκε, δίπλα στο παλάτι του Δαρείου. Το διοικητικό κέντρο, ωστόσο, βρισκόταν στο νότιο τμήμα της πόλης, όπου ανακαλύφθηκαν σχεδόν όλες οι ελληνικές και παρθικές επιγραφές. Στην Παρθική εποχή, η πόλη έκοψε νομίσματα.

Κατά την εποχή των Sasanian, η πόλη είχε μια μεγάλη χριστιανική κοινότητα. Καταστράφηκε από τον βασιλιά της Σασανιάν Σαπούρ II, ο οποίος μετέφερε τον πληθυσμό στο Ιγουάν –ε Καρκχεχ, αλλά η Σούσα ανακτήθηκε επαρκώς στις αρχές του έβδομου αιώνα για να πολεμήσει ενάντια στους Άραβες, οι οποίοι ωστόσο κατέλαβαν την πόλη που παρέμεινε σημαντική μέχρι τον δέκατο τρίτο αιώνα μ.Χ.

Διάφορες αρχαιολογικές εποχές στη Σούσα απέδωσαν άφθονα ευρήματα, όπως κεραμική, όπλα, διακοσμητικά αντικείμενα, μεταλλικά έργα, χάλκινα είδη, καθώς και πήλινα δισκία. Η Σούσα είναι επίσης μια πύλη προς διάφορους αξιόλογους προορισμούς, όπως το Ζιγγουράτ της UNESCO, τα ερείπια του Κάστρου των Αχαιμενιδών Απαντάνα, το Κάστρο Σούς (Ακρόπολη), το Προβηγκιανό Ναό, το Μουσείο της Σούσα, το αρχαιολογικό βουνό Χαφτ Ταπέχ.

Tweet

iranculture_athens
@IrancultureA

Ο περσικός κόλπος είναι το σπίτι μας και συνδέεται άμεσα με τον μεγάλο ιρανικό λαό . Οι ακτές του Περσικού κόλπου και επιπλέον πολλές ακτές της Ομάν θάλασσας, ανήκουν σε αυτό το έθνος. Είμαστε ένα ισχυρό έθνος με μακραίωνη ιστορία.

Αγιατολάχ Αλί Χαμενεϊ - 30/4/2020 [#PersianGulf](#)

Η απώλεια του περσικού Καυκάσου στις αρχές του 19ου αιώνα

Δρ. Γιώργος Λιμαντζάκης, ιστορικός

Στα τέλη του 15ου αιώνα τα άλλοτε ισχυρά βασίλεια του Καυκάσου είχαν κατακερματιστεί σε επιμέρους ηγεμονίες, ορισμένες εκ των οποίων αναγνώριζαν την επικυριαρχία του Πέρση σάχη και άλλες του Οθωμανού σουλτάνου. Το γεγονός αυτό ώθησε την Περσική και την Οθωμανική Αυτοκρατορία να δουν τον Καύκασο ως μια περιοχή στρατηγικά πολύτιμη στην οποία θα μπορούσαν να επεκτείνουν την επιρροή τους, ή ακόμα και την κυριαρχία τους. Το αποτέλεσμα της θεώρησης αυτής ήταν

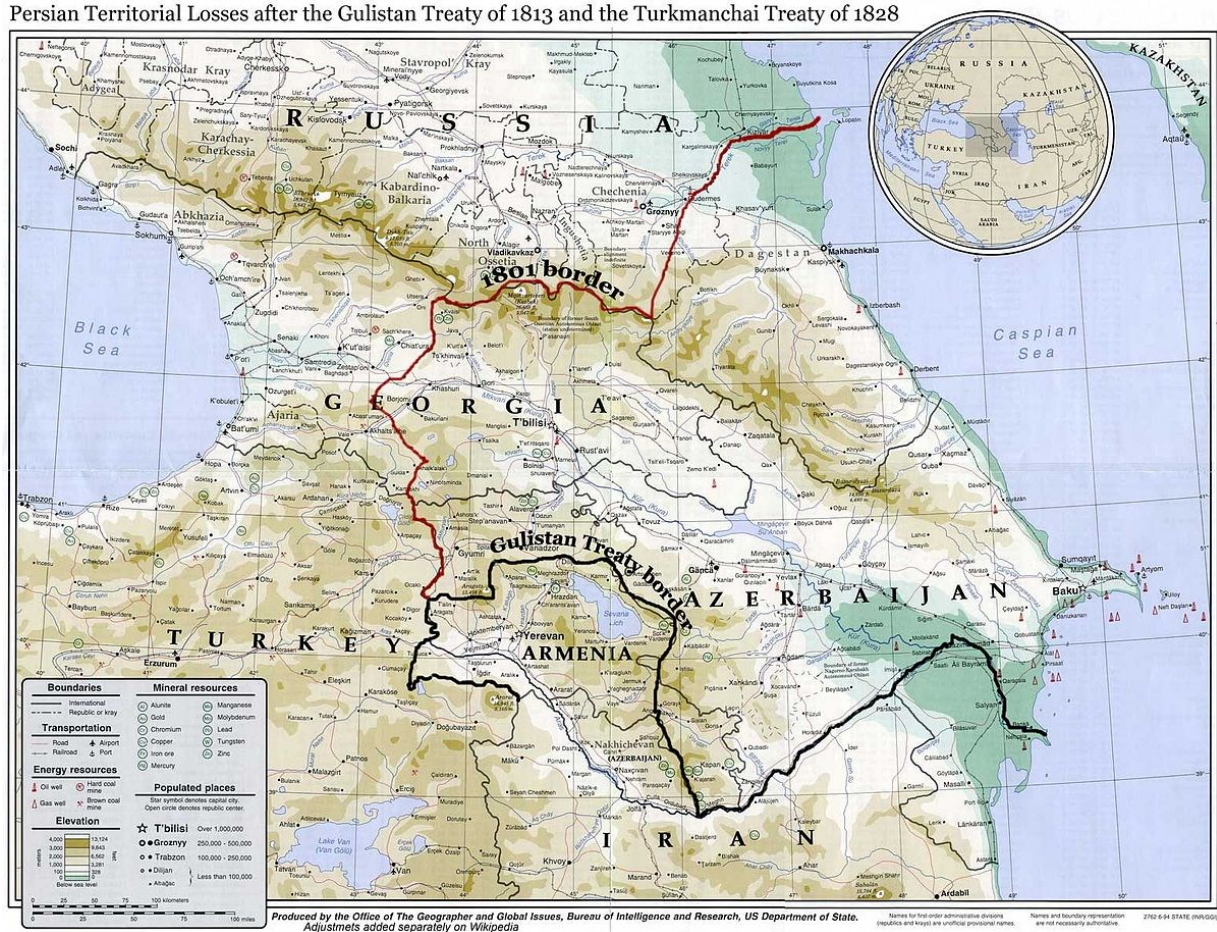

ότι η περιοχή αποτέλεσε πεδίο επανειλημμένων συγκρούσεων μεταξύ των δύο αυτοκρατοριών καθ' όλο τον 16ο αιώνα, αν και η Συνθήκη της Αμάσειας (29 Μαΐου 1555) επιχείρησε να εξισορροπήσει τα συμφέροντά τους, μοιράζοντας την περιοχή σε δύο «ζώνες επιρροής» εκατέρωθεν της διάβασης Σουράμι στη σημερινή Γεωργία. Στο πλαίσιο της διευθέτησης αυτής, το δυτικό μισό της Γεωργίας (οι ηγεμονίες Ιμερέτι, Μινγκρέλια, Αμπχαζία και Ατζάρα) τέθηκε υπό τον έλεγχο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, ενώ το ανατολικό μισό της (οι ηγεμονίες Κάρτλι και Καχέτι), η Αρμενία, το Αζερμπαϊτζάν και το Νταγκεστάν αναγνωρίστηκαν ως μέρος της Περσικής Αυτοκρατορίας.

Η κατάσταση αυτή παρέμεινε λίγο-πολύ σταθερή μέχρι τις αρχές του 18ου αιώνα, όταν η Ρωσία κατέλαβε αρκετά εδάφη στον Καύκασο κατά τον ρωσοπερσικό πόλεμο του 1722-1723, αλλά αναγκάστηκε να τα επιστρέψει στην Περσία με τις Συνθήκες του Ρεστ (21 Ιανουαρίου 1732) και της Γκάντζα (10 Μαρτίου 1735). Με σειρά επιχειρήσεων και μέτρων ο Πέρσης βασιλιάς Ναντέρ σαχ κατάφερε να προστατέψει και ενισχύσει τα περσικά ερείσματα στον Καύκασο, αλλά μετά τον θάνατό του η περσική κυριαρχία άρχισε να διαβρώνεται, ιδίως στις χριστιανικές ηγεμονίες Κάρτλι και Καχέτι (ανατολική Γεωργία) που ενώθηκαν το 1762. Είκοσι χρόνια αργότερα, ο βασιλιάς των δύο ηγεμονιών Ερέκλε Β' υπέγραψε τη Συνθήκη του Γκεοργκίεφσκ (24 Ιουλίου 1783), με την οποία η Γεωργία έγινε ρωσικό προτεκτοράτο και η Ρωσία εγγυήθηκε την ασφάλειά της. Η εξέλιξη αυτή αποτελούσε ευθεία αμφισβήτηση της περσικής κυριαρχίας στην περιοχή, για την αποκατάσταση της οποίας ο Πέρσης βασιλιάς Αγά Μοχάμαντ χαν εκστράτευσε κατά της Γεωργίας και συνέτριψε τις δυνάμεις των ηγεμονιών Κάρτλι, Καχέτι και Ιμερέτι στη μάχη του Κρτσάνισι (8-11 Σεπτεμβρίου 1795).

Κατά το επόμενο διάστημα ο Αγά Μοχάμαντ χαν αποκατέστησε πλήρως τον περσικό έλεγχο στον ανατολικό Καύκασο, αλλά το 1797 δολοφονήθηκε στην πόλη Σούσα (Shusha) του Καραμπάχ. Το γεγονός αυτό προκάλεσε αστάθεια στην Περσία, την οποία η Ρωσία εκμεταλλεύτηκε για να αμφισβητήσει και πάλι την περσική κυριαρχία στον Καύκασο και να προσαρτήσει την ανατολική Γεωργία το 1801. Απασχολημένος με το να εξασφαλίσει τον θρόνο του, ο νέος Πέρσης βασιλιάς Φατχ Αλί σαχ δεν ανέλαβε στρατιωτικές επιχειρήσεις στην περιοχή, αλλά προσέγγισε διπλωματικά τη Γαλλία και τη Βρετανία, προτείνοντας τη σύναψη συμμαχίας κατά της Ρωσίας. Παρότι οι επαφές του δεν εξελίχθηκαν σε συμμαχία, η Ρωσία απέφυγε να αναλάβει επιθετική πρωτοβουλία στον Καύκασο, φοβούμενη ότι τουλάχιστον μία από τις δύο δυνάμεις θα επενέβαινε υπέρ των Περσών. Ωστόσο, το «φόβητρο» αυτό εξαλείφθηκε το 1803, όταν η Βρετανία και η Γαλλία ενεπλάκησαν σε πόλεμο μεταξύ τους.

Persian Territorial Losses after the Gulistan Treaty of 1813 and the Turkmanchai Treaty of 1828

Οι Ρώσοι επιχειρούν να καταλάβουν τον περσικό Καύκασο

Υπό το φως των νέων δεδομένων, η Ρωσία έκρινε ότι η συγκυρία ήταν πλέον ευνοϊκή για μια επέμβασή της στον Καύκασο. Έτσι, τον Δεκέμβριο του 1803 μια ισχυρή ρωσική δύναμη υπό τον Πάβελ Τσιτσιάνοφ εκστράτευσε κατά της Γκάντζα (Ganja), την οποία πολιορκήσε και κατέλαβε στις 15 Ιανουαρίου 1804. Κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων σκοτώθηκε ο διοικητής της πόλης και συγγενής του Πέρση βασιλιά Τζαβάντ χαν Κατζάρ, ενώ τα ρωσικά στρατεύματα προέβησαν στη σφαγή μεγάλου μέρους του άμαχου μουσουλμανικού πληθυσμού. Τα γεγονότα αυτά προκάλεσαν έκπληξη και αποτροπιασμό σε πολλούς Πέρσες, ενώ έκαναν τον Φατχ Αλί σαχ να αντιληφθεί ότι η Ρωσία δεν απέβλεπε στην κατάληψη μιας μόνο πόλης ή επαρχίας, αλλά στην κατάληψη όλου του περσικού Καυκάσου και στην οριοθέτηση ενός νέου συνόρου με την Περσία όσο το δυνατόν πιο νότια.

Οι επόμενες κινήσεις των Ρώσων επαλήθευσαν κατά τρόπο δραματικό τις εκτιμήσεις αυτές. Τον Ιούνιο του 1804 ο Τσιτσιάνοφ επιτέθηκε με 3.000 άνδρες κατά της πόλης Ετσμιατζίν (Echmiadzin), αλλά απωθήθηκε από μια ισχυρή περσική δύναμη υπό τον διάδοχο του περσικού θρόνου Αμπάς Μιρζά. Στη συνέχεια οι Ρώσοι πολιορκήσαν το Ερεβάν (Yerevan) για τρεις μήνες (Ιούλιος - Σεπτέμβριος 1804), αλλά δεν κατάφεραν να καταλάβουν το κάστρο του. Αποδυναμωμένοι από τις ασθένειες και τα προβλήματα ανεφοδιασμού, οι Ρώσοι αποσύρθηκαν. για τον χειμώνα στη Γεωργία, αλλά στις αρχές του 1805 πραγματοποίησαν νέα επίθεση κατά της πόλης Γκιουμρί (Gyumri), την οποία και κατέλαβαν. Ανήσυχος για την τροπή των εξελίξεων, ο Αμπάς Μιρζά απηύθυνε νέα έκκληση στη Γαλλία και τη Βρετανία για στρατιωτική συνδρομή, υλικό ή εκπαιδευτές. Η Βρετανία φάνηκε να κωλυσιεργεί σκόπιμα ώστε να δει ποια πλευρά θα επικρατούσε, ενώ η Γαλλία υποσχέθηκε ότι θα βοηθούσε τους Πέρσες να ανακτήσουν τη Γεωργία, αλλά δεν προσδιόρισε ποια μορφή θα είχε αυτή η βοήθεια ή πότε θα ερχόταν.

Στο μεταξύ, οι Ρώσοι συνειδητοποίησαν ότι ήταν δύσκολο να διεισδύσουν στην περσική Αρμενία, οπότε εστίασαν τις προσπάθειές τους στα ανατολικά, καταλαμβάνοντας μεγάλο μέρος των χανάτων του Καραμπάχ (Qarabagh) και του Σέκι (Sheki) μέχρι τον Μάιο του 1805. Ο Αμπάς Μιρζά επιχείρησε να ανακόψει την προέλασή τους καταλαμβάνοντας το φρούριο του Ασκεράν (Askeran) και επιτιθέμενος κατά της Γκάντζα, αλλά απέτυχε να την καταλάβει και έχασε μεγάλο μέρος των ανδρών του. Στο μεταξύ, οι Ρώσοι επιτέθηκαν κατά του Μπακού (Baku) από τη θάλασσα, αλλά δεν μπόρεσαν να το καταλάβουν. Κατάφεραν ωστόσο να καταλάβουν ολόκληρο το γειτονικό χανάτο Σιρβάν (Shirvan), το οποίο παραδόθηκε στις 27 Δεκεμβρίου 1805, ενώ δύο μήνες αργότερα παραδόθηκε και το Μπακού (8 Φεβρουαρίου 1806). Κατά την παράδοση του τελευταίου δολοφονήθηκε ο Ρώσος διοικητής Τσιτσιάνοφ, αλλά σε αντικατάστασή του στάλθηκε ο Γκλάζεναπ, ο οποίος έσπευσε από τα βόρεια καταλαμβάνοντας την πόλη Ντερμπέντ (Derbent) και τα χανάτα Κούρα (Kura) και Κούμπα (Quba).

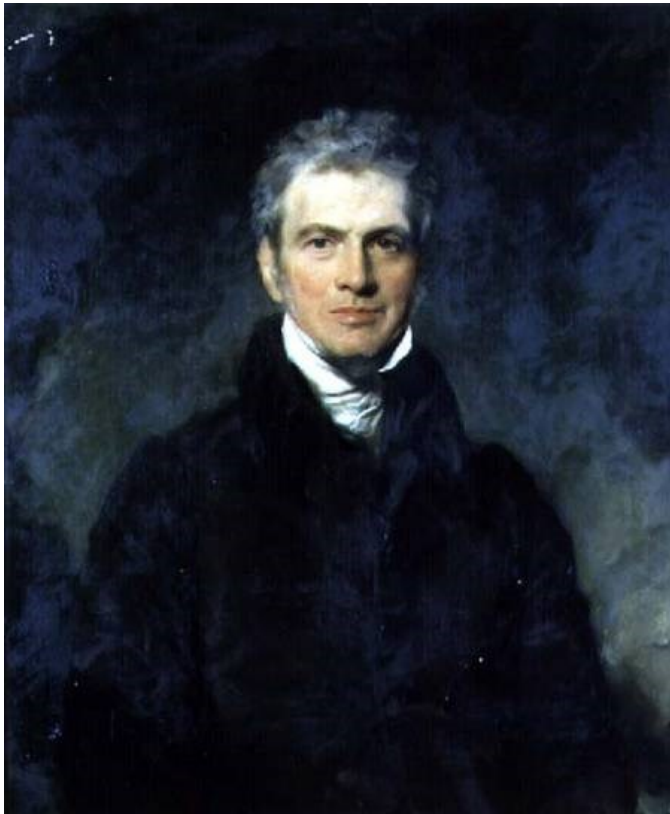

Γάλλοι και Βρετανοί εναλλάσσονται ως σύμμαχοι των Περσών χωρίς αποτέλεσμα

Στο μεταξύ, η διεθνής συγκυρία έπαψε να είναι ευμενής για τη Ρωσία. Τον Δεκέμβριο του 1805 ο ρωσικός στρατός ηττήθηκε από τον γαλλικό του Ναπολέοντα στη μάχη του Αούστερλιτς, ενώ τον Δεκέμβριο του 1806 η Οθωμανική Αυτοκρατορία έκλεισε τα Στενά και κήρυξε πόλεμο στη Ρωσία, πυροδοτώντας τον όγδοο ρωσοτουρκικό πόλεμο (1806-1812). Οι εξελίξεις αυτές ανάγκασαν τους Ρώσους να αποσύρουν δυνάμεις από τον ανατολικό Καύκασο και να τις στείλουν σε άλλα μέτωπα (κυρίως στα Βαλκάνια), αλλά οι Πέρσες δεν κατάφεραν να εκμεταλλευτούν τη συγκυρία για να ανασυνταχθούν ή να ανακαταλάβουν τα χαμένα εδάφη. Ταυτόχρονα, η Γαλλία του Ναπολέοντα άρχισε να δείχνει ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την Περσία, την οποία έβλεπε πλέον ως σημαντικό εν δυνάμει σύμμαχο στο να απειλήσει τη βρετανική ηγεμονία στην Ινδία.

Για τον σκοπό αυτό ο Ναπολέοντας έστειλε στην Περσία το 1805 τον Αμεντέ Ζωμπέρ (Amédée Jaubert) και το 1807 τον στρατηγό Κλοντ-Ματιέ Γκαρντάν (Claude-Matthieu, Comte de Gardane), οι οποίοι πραγματοποίησαν επαφές που οδήγησαν στη σύναψη επίσημης συμμαχίας μεταξύ των δύο χωρών με τη Συνθήκη του Φίνκενσταϊν (4 Μαΐου 1807). Ωστόσο, λίγο αργότερα η Γαλλία υπαναχώρησε από τις δεσμεύσεις που είχε αναλάβει, επειδή τον Ιούλιο του ίδιου έτους ο Ναπολέοντας κατάφερε να συμφιλιωθεί με τον Ρώσο τσάρο Αλέξανδρο Α΄ και να τον στρέψει κατά των Βρετανών.

Δυσανεστημένη από τη σύναψη της γαλλοπερσικής συμμαχίας, η Βρετανία έσπευσε να καλύψει το «κενό» στέλνοντας το 1808 μια αντιπροσωπεία υπό τον Τζον Μάλκομ (Sir John Malcolm), αλλά ο τελευταίος δεν κατάφερε να συναντήσει κάποιον ανώτερο από τον κυβερνήτη της επαρχίας Φαρς. Μια δεύτερη αποστολή υπό τον Χάρφορντ Τζόουνς (Sir Harford Jones) το 1809 υπήρξε αρκετά πιο επιτυχής, καθώς ο Τζόουνς έπεισε τον Φατχ Αλί σαχ να υπογράψει μια Προκαταρκτική Συνθήκη Φιλίας και Συμμαχίας μεταξύ των δύο χωρών (Preliminary Treaty of Friendship and Alliance), η οποία επαναβεβαιώθηκε ως «Οριστική» (Definitive) -με μικρές τροποποιήσεις- το 1812. Στο πλαίσιο αυτής, από τις αρχές του 1810 άρχισαν να φτάνουν στην Περσία δεκάδες Βρετανοί αξιωματικοί ως σύμβουλοι και εκπαιδευτές του περσικού στρατού, μεταξύ των οποίων ο ταγματάρχης Κρίστι (Christie) -ο οποίος αργότερα θα σκοτωθεί στη μάχη του Ασλάντουζ- και ο υπολοχαγός Λίντσεϊ Μπετούν (Sir Lindsey Bethune).

Ενθαρρυνόμενοι από τη βρετανική στήριξη, οι Πέρσες έσπευσαν να αντιμετωπίσουν τους Ρώσους το 1810 στο Μέγκρι (Meghri) και το Αχαλκαλάκι (Akhalkalaki), αλλά δεν κατάφεραν να νικήσουν. Η αναδιοργάνωση του περσικού στρατού φάνηκε να αποδίδει το 1812, όταν οι Πέρσες νίκησαν στη μάχη του Σουλτάναμπαντ (Sultanabad) στις 13 Φεβρουαρίου, αλλά υπέστησαν σημαντικές ήττες στο Ασλαντούζ (Aslanduz) στις 31 Οκτωβρίου και στο Λανκαράν (Lankaran) την 1η Ιανουαρίου 1813. Κατά τις συγκρούσεις αυτές ο περσικός στρατός υπέστη σημαντικές απώλειες και έφτασε στα πρόθυρα της διάλυσης, ενώ έγινε σαφές ότι η συμμαχία με τη Βρετανία δεν ήταν αρκετή για να αλλάξει την εξέλιξη του πολέμου. Κατά συνέπεια, ο Φατχ Αλί σαχ αποφάσισε να αναγνωρίσει την ήττα του, τρέφοντας την προσδοκία -ή αυταπάτη, όπως αποδείχτηκε- ότι οι Βρετανοί θα τον υποστήριζαν τουλάχιστον σε διπλωματικό επίπεδο.

Η Συνθήκη του Γκιουλιστάν

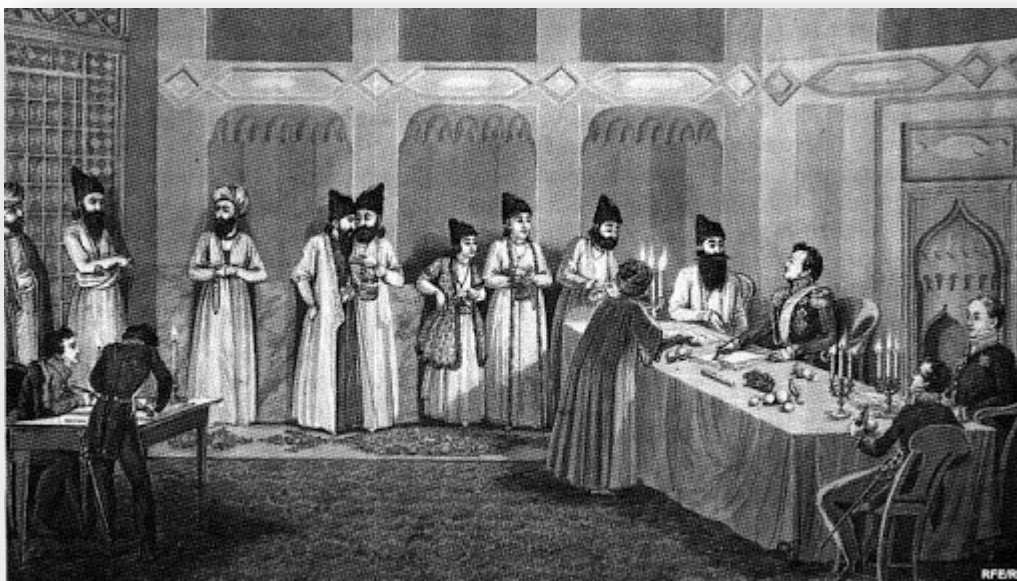
Ο πρώτος ρωσοπερσικός πόλεμος (1804-1813) έληξε με τη Συνθήκη του Γκιουλιστάν, η οποία υπογράφηκε στο ομώνυμο χωριό του Αζερμπαϊτζάν στις 24 Οκτωβρίου 1813. Το κείμενο της συνθήκης προετοίμασε ο Βρετανός διπλωμάτης Γκορ Όουсли (Sir Gore Ouseley), ο οποίος είχε σημαντική επιρροή στην περσική αυλή και ανέλαβε καθήκοντα μεσολαβητή. Σύμφωνα με το Άρθρο 1 της Συνθήκης, η Ρωσία αναγνωρίστηκε «ως έχουσα την κατοχή των χανάτων του Καραμπάχ, της Γκάντζα, του Σέκι, του Σιρβάν, του Ντερμπέντ, της Κούμπα, του Μπακού, τμήματος του Ταλίσ και του φρουρίου του Λενκοράν», ενώ η Περσία παραιτήθηκε «από κάθε δικαίωμά της επί του Νταγκεστάν, της Γεωργίας, της Μινγκρέλια, του Ιμερέτι και της Αμπχαζίας». Με άλλα λόγια, η Ρωσία προσάρτησε τα εδάφη που αντιστοιχούν στο σημερινό Νταγκεστάν, την ανατολική Γεωργία, τη βόρεια Αρμενία, το Καραμπάχ και το μεγαλύτερο μέρος του σημερινού Αζερμπαϊτζάν, ενώ υπό περσικό έλεγχο έμειναν μόλις τρία χανάτα: του Ερεβάν, του Ναχτσιβάν και του Ταλίσ. Παράλληλα, η Περσία έχασε το δικαίωμα ναυσιπλοΐας στην Κασπία Θάλασσα, στην οποία μόνο η Ρωσία θα μπορούσε στο εξής να έχει πολεμικά πλοία (Άρθρο 3), ενώ τα δύο κράτη συμφώνησαν την «απελευθέρωση» του μεταξύ τους εμπορίου, ορίζοντας ότι στο εξής κάθε κράτος μπορούσε να επιβάλει μόνο έναν ελάχιστο δασμό ύψους 5% επί της αξίας των προϊόντων που θα εισάγονταν στην επικράτειά του (Άρθρο 4).

Ο Γκορ Όουсли ήταν ο νεότερος αδερφός του Βρετανού οριενταλιστή Ουίλιαμ Όουсли (William Ouseley), ο οποίος υπηρέτησε ως γραμματέας του Βρετανού πρέσβη στην Περσία. J. F. Baddeley, *The Russian Conquest of the Caucasus*, 1908, σελ. 90. Τη Συνθήκη υπέγραψε για την περσική πλευρά ο Μιρζά Αμπολχασάν χαν Ίλτσι και για τη ρωσική πλευρά ο Νικολάι Φεντέρωβιτς Ρτίσσεφ. Ch. Issawi, "European economic penetration, 1872-1921", *From Nadir Shah to the Islamic Republic*, 1991, σελ. 209-210.

Παρότι ο ρωσοπερσικός πόλεμος είχε διαρκέσει περίπου δέκα χρόνια, η Συνθήκη του Γκιουλιστάν δεν εξασφάλισε την ειρήνη στην περιοχή. Ο κύριος λόγος για αυτό ήταν και οι δύο χώρες την αντιλαμβάνονταν περισσότερο ως «διάλειμμα» στη μεταξύ τους σύγκρουση και λιγότερο ως οριστική διευθέτηση. Στην Περσία, πολλοί ερμήνευσαν τη Συνθήκη ως μια εθνική ταπείνωση και μια ιστορική αδικία, την οποία ο μονάρχης και ο στρατός όφειλαν -ως υπεύθυνοι για αυτή- να αποκαταστήσουν. Αλλά και στη Ρωσία, η οποία ήταν αναμφισβήτητα ο μεγάλος ωφελημένος του πολέμου και της συνθήκης που ακολούθησε, πολλοί πίστευαν ότι η χώρα τους μπορούσε και έπρεπε να καταλάβει περισσότερα εδάφη στο νότο. Το 1813 η Ρωσία είχε κάθε λόγο να επιθυμεί τον τερματισμό του πολέμου, καθώς είχε καταφέρει να απωθήσει τον Ναπολέοντα από την επικράτειά της, αλλά εξακολουθούσε να βρίσκεται σε πόλεμο μαζί του στην Ευρώπη. Όταν ο πόλεμος αυτός τελείωσε στα μέσα του 1814 (με την οριστική ήττα και εξορία του Ναπολέοντα στην Αγία Ελένη), η Ρωσία άρχισε να ενισχύει τη στρατιωτική της παρουσία στον Καύκασο, εκτιμώντας ότι οι Πέρσες δεν θα αργούσαν να αντεπιτεθούν. Οι εκτιμήσεις αυτές δεν ήταν αβάσιμες, αλλά και οι Ρώσοι δεν προσπάθησαν να καθησυχάσουν ή κατευνάσουν την Περσία. Αντιθέτως, συνήθιζαν να κακομεταχειρίζονται τους μουσουλμάνους της περιοχής, ενώ τα ρωσικά στρατεύματα πραγματοποιούσαν συχνά επιδρομές πέραν των συνόρων που όρισε η Συνθήκη του Γκιουλιστάν.

Η ανανέωση των συγκρούσεων μεταξύ Περσίας και Ρωσίας

Η αφορμή για την ανανέωση των συγκρούσεων δόθηκε τον Μάιο του 1826, όταν οι Ρώσοι κατέλαβαν το Μιράκ (Mirak), μια μικρή πόλη στα βόρεια του υποτελούς στους Πέρσες χανάτου του Ερεβάν. Η περσική κυβέρνηση έστειλε τον Μιρζά Μοχάμαντ Σαντίκ στην Αγία Πετρούπολη για να θέσει το ζήτημα στον Ρώσο τσάρο Νικόλαο Α', αλλά ο Ρώσος διοικητής του Καυκάσου Αλεξέι Γερμόλοφ συνέλαβε και κράτησε τον Σαντίκ στην Τιφλίδα.

Η απώλεια της επικοινωνίας με τον Σαντίκ ώθησε τους Πέρσες να αντιδράσουν αποφασιστικά, και στις 19 Ιουλίου 1826 μια δύναμη 35.000 ανδρών υπό τον Αμπάς Μιρζά διέσχισε τον Αράξη ποταμό και επιτέθηκε κατά του Καραμπάχ και του Ταλίσ. Μέσα σε λίγες εβδομάδες οι Πέρσες πολιορκήσαν το Γκιούμρι, τη Σούσα και το Μπακού, ενώ κατέλαβαν χωρίς αντίσταση το Λανκαράν και τη Γκάντζα. Σε αρκετές περιπτώσεις οι ντόπιοι ηγεμόνες (οι χάνοι) άλλαξαν στρατόπεδο και υποδέχτηκαν τους Πέρσες ως απελευθερωτές, αλλά η συμβολή τους στην πολεμική προσπάθεια υπήρξε μικρή.

Οι Ρώσοι αρχικά αιφνιδιάστηκαν από την κλίμακα και ένταση της περσικής επίθεσης, αλλά αντεπιτέθηκαν και κατάφεραν να ανακαταλάβουν τη Γκάντζα και τη Σούσα. Τον Απρίλιο του 1827 οι ρωσικές δυνάμεις κατέλαβαν το Ετσμιατζίν και πολιορκήσαν το Ερεβάν, ενώ ορισμένες μονάδες συνέχισαν να κινούνται νότια και κατέλαβαν το Ναχτσιβάν (Nakhchivan) στις 26 Ιουνίου. Ο Αμπάς Μιρζά έσπευσε στην περιοχή με σκοπό να την εκκαθαρίσει από τους Ρώσους, αλλά όταν έμαθε ότι οι δυνάμεις τους ήταν ισχυρότερες απ' ότι περίμενε, απέφυγε να συγκρουστεί μαζί τους. Οι δυνάμεις των δύο πλευρών ήρθαν τελικά αντιμέτωπες στο Μαράντ (Marand) στις αρχές Οκτωβρίου, αλλά η σύγκρουση δεν ανέδειξε ξεκάθαρο νικητή. Θέλοντας να φέρει τους Πέρσες προ τετελεσμένων γεγονότων, ο Γεωργιανός πρίγκιπας Ερίστοφ κινήθηκε με μια ισχυρή δύναμη προς τα νότια, φτάνοντας στην Ταυρίδα (Tabriz) στις 14 Οκτωβρίου, την οποία κατέλαβε χωρίς αντίσταση, καθώς η φρουρά της την εγκατέλειψε. Η κατάληψη της πόλης αυτής, η οποία αποτελούσε ακμαίο εμπορικό κέντρο και είχε πληθυσμό 60.000 κατοίκων, έφερε σε πολύ δύσκολη θέση την περσική κυβέρνηση. Οι δύο πλευρές ξεκίνησαν διαπραγματεύσεις, αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Οι συγκρούσεις συνεχίστηκαν τον Ιανουάριο του 1828, αλλά το ηθικό του περσικού στρατού είχε καταρρακωθεί σε βαθμό που δεν μπορούσε να προβάλει αντίσταση, πόσο μάλλον να αναλάβει επιθετικές πρωτοβουλίες.

Η Συνθήκη του Τουρκμέντσαϊ

Υπό την πίεση των γεγονότων, οι Πέρσες αναγκάστηκαν για μια ακόμα φορά να αποδεχτούν την ήττα τους και να υπογράψουν τη Συνθήκη του Τουρκμέντσαϊ στις 10 Φεβρουαρίου 1828. Με αυτήν, η Περσία παραχώρησε στη Ρωσία το χανάτο του Ερεβάν (σημερινή Αρμενία και νομός Ίνγντιρ της Τουρκίας), το χανάτο του Ναχτσιβάν (σήμερα Αζερμπαϊτζάν) και τα εδάφη του χανάτου του Ταλίσ νότια του ποταμού Αράξη (Άρθρο 4), ενώ δεσμεύτηκε να πληρώσει πολεμική αποζημίωση ύψους 20 εκατομμυρίων αργυρών ρουβλιών στη Ρωσία.

Παράλληλα, η Περσία εκχώρησε διομολογήσεις στους Ρώσους υπηκόους αντίστοιχες με αυτές που είχαν στην Οθωμανική Αυτοκρατορία (Άρθρο 9), ενώ δεσμεύτηκε να αποδέχεται οποιαδήποτε εμπορική συνθήκη πρότεινε η Ρωσία (Άρθρο 10). Ως προς την ευθύνη του πολέμου, η Περσία αναγκάστηκε να απολογηθεί για το ότι «δεν τήρησε τις δεσμεύσεις που ανέλαβε με τη Συνθήκη του

Γκιουλιστάν» (Άρθρο 14), ενώ ο Φατχ Αλί σαχ δεσμεύτηκε να μην κατηγορήσει ή διώξει κανέναν κάτοικο του περσικού Αζερμπαϊτζάν για πράξη που διέπραξε κατά τη διάρκεια του πολέμου ή της κατοχής της περιοχής από τα ρωσικά στρατεύματα (Άρθρο 15).

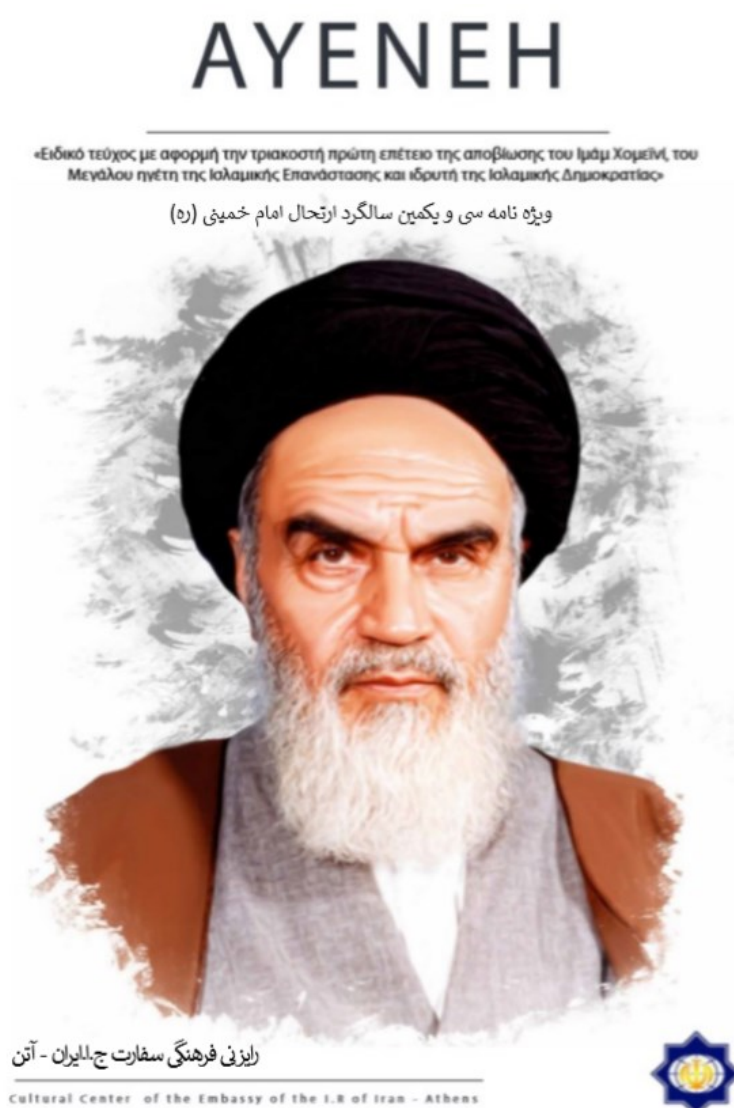
Όπως είχε συμβεί και με τη Συνθήκη του Γκιουλιστάν δεκαπέντε χρόνια νωρίτερα, η Συνθήκη του Τουρκμέντσαϊ επιβλήθηκε στην Περσία υπό την απειλή των όπλων. Για την ακρίβεια, ο Ρώσος στρατηγός Ιβάν Πάσκιεβιτς απείλησε την περσική αντιπροσωπεία ότι αν δεν υπογράψει, ο ρωσικός στρατός θα καταλάμβανε την Τεχεράνη μέσα σε πέντε μέρες. Συνειδητοποιώντας ότι δεν είχε τα μέσα να αντισταθεί, η περσική ηγεσία συνεργάστηκε και αναγνώρισε την ήττα και τα αποτελέσματά της. Ωστόσο, η περσική κοινή γνώμη ζητούσε δικαιοσύνη ή εκδίκηση, και όταν οι όροι της Συνθήκης ανακοινώθηκαν στην Τεχεράνη την επόμενη μέρα, ένας οργισμένος όχλος επιτέθηκε στη ρωσική πρεσβεία και σκότωσε σχεδόν όλους όσους βρίσκονταν μέσα. Μεταξύ αυτών ήταν και ο νέος Ρώσος πρέσβης Αλεξάντερ Γκριμπόγιεντοφ, ο οποίος είχε διαπραγματευτεί και συντάξει το κείμενο της Συνθήκης.

Πολλοί πίστευαν ότι η Ρωσία θα προέβαινε σε αντίποινα, αυτό δεν συνέβη επειδή ενεπλάκη σχεδόν αμέσως σε έναν νέο πόλεμο με την Οθωμανική Αυτοκρατορία (1828-1829) με αφορμή το καθεστώς και τα σύνορα της Ελλάδας. Με δεδομένο ότι καμία από τις δύο πλευρές δεν αμφισβήτησε έκτοτε την ισχύ ή τα αποτελέσματα της Συνθήκης του Τουρκμέντσαϊ, η συνθήκη αυτή επαναβεβαίωσε και ενίσχυσε τη ρωσική κυριαρχία στον Καύκασο, η οποία διατηρήθηκε -έμμεσα ή άμεσα- για τα επόμενα 180 χρόνια. Παρότι οι διεθνείς και περιφερειακές συνθήκες άλλαξαν σημαντικά κατά το διάστημα αυτό, η Συνθήκη του Τουρκμέντσαϊ εξακολούθησε και εξακολουθεί έως σήμερα να ορίζει τα βορειοδυτικά σύνορα του Ιράν. Ωστόσο, στη βόρεια πλευρά του ποταμού Αράξη δεν βρίσκεται πλέον η άλλοτε κραταιά Σοβιετική Ένωση (ΕΣΣΔ), αλλά οι δημοκρατίες της Αρμενίας και του Αζερμπαϊτζάν.

Ειδικό τεύχος με αφορμή την τριακοστή πρώτη επέτειο της αποβίωσης του Ιμάμ Χομεϊνί

Με αφορμή την τριακοστή πρώτη επέτειο της αποβίωσης του Ιμάμ Χομεϊνί, του Μεγάλου ηγέτη της Ισλαμικής Επανάστασης και ιδρυτή της Ισλαμικής Δημοκρατίας, το Μορφωτικό Κέντρο της Πρεσβείας της Ι.Δ του Ιράν στην Αθήνα αφιέρωσε το νέο τεύχος του ψηφιακού περιοδικού Ayeneh στον βίο και τη δράση του Ιμάμ Χομεϊνί. Μπορείτε να το κατεβάστε μπαίνοντας στον παρακάτω σύνδεσμο:

<https://www.iranculture.gr/ayeneh>

Ψηφιακό Συνέδριο - QudsDay2020

Το Μορφωτικό Κέντρο της Πρεσβείας της Ι.Δ του Ιράν με αφορμή τον ερχομό της παγκόσμιας ημέρας του Κοντς και επειδή δεν υπήρξε φέτος η δυνατότητα διεξαγωγής του καθιερωμένου συνεδρίου, αποφάσισε να προβεί στην πραγματοποίηση για πρώτη φορά του «ψηφιακού συνεδρίου» με τη δημοσίευση διαφόρων άρθρων από τα πολιτιστικά, πολιτικά, θρησκευτικά και κοινωνικά πρόσωπα της Ελλάδας σχετικά με αυτή την μέρα.

Μπορείτε να το κατεβάστε μπαίνοντας στον παρακάτω σύνδεσμο:

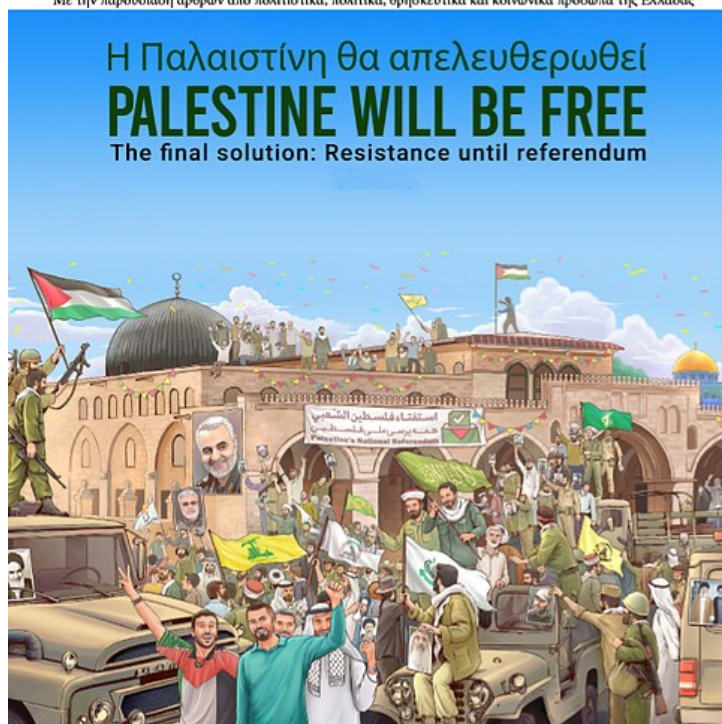
<https://www.iranculture.gr/ayeneh>

ΜΑΡΤΟΣ 2020

Ψηφιακό Συνέδριο με Αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα
του Κοντς στην Αθήνα

کنفرانس دیجیتال بمناسبت روز جهانی قدس در آتن
با ارائه مقالات از شخصیت های سیاسی، فرهنگی، دینی
و اجتماعی یونان

Με την παρουσίαση άρθρων από πολιτιστικά, πολιτικά, θρησκευτικά και κοινωνικά πρόσωπα της Ελλάδας

Ψηφιακή έκθεση φωτογραφίας και βίντεο-εγκατάστασης

Το Μορφωτικό Κέντρο της Πρεσβείας της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν με αφορμή τον ερχομό της παγκόσμιας ημέρας του Κοντς (της Παλαιστίνης) σας προσφέρει την ευκαιρία να παρακολουθήσετε μια ψηφιακή έκθεση φωτογραφίας και βίντεο-εγκατάστασης μέσω διαδικτύου από τα εγκλήματα του σιωνιστικού καθεστώτος. Η Ημέρα του Κοντς είναι η επίσημη ονομασία της διεθνούς ημέρας υποστήριξης του παλαιστινιακού λαού κατά την οποία πραγματοποιούνται εκδηλώσεις στήριξης των Παλαιστινίων την τελευταία Παρασκευή του Ραμαζανιού. Προκειμένου να παρακολουθήσετε την έκθεση μπορείτε να επισκεφθείτε τον ακόλουθο σύνδεσμο:

<https://www.iranculture.gr/imera-toy-al-konts>

Ψηφιακή έκθεση Ιρανικής καλλιγραφίας

Το Μορφωτικό της Ιρανικής Πρεσβείας με αφορμή τον ερχομό του ραμαζανιού δημιούργησε μια νέα πλατφόρμα στην οποία μπορείτε να απολαύσετε τα Ιρανό-Κορανικά έργα καλλιγραφίας. Αυτή η ψηφιακή έκθεση αποτελείται από 40 έργα καλλιγραφίας σε τρεις τομείς:

- 1-Κορανικά
- 2-Περσικά ποιήματα
- 3-Διακόσμηση χειρογράφων

Τα έργα αυτά είναι του γνωστού Ιρανού καλλιγράφου κυρίου Σαμπζέ και προβλήθηκαν για πρώτη φορά το 2018 με αφορμή την από κοινού συνεργασία στο πλαίσιο μιας έκθεσης στο Μουσείο Μπενάκη Ισλαμικής Τέχνης στην Αθήνα με την παρουσία του ίδιου του καλλιγράφου.

Μπορείτε τώρα να δείτε τα έργα δωρεάν και να μάθετε πολλά για την ιρανική καλλιγραφία.

www.iranculture.gr/ekthesi-kalligrafias

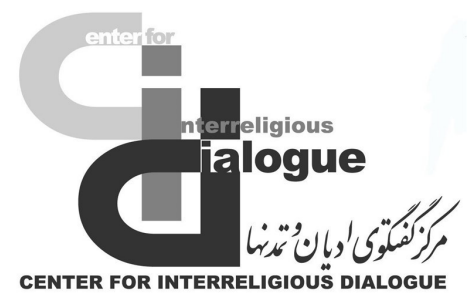

Το κέντρο δια-θρησκευτικών διαλόγων καταδικάζει την προσπάθεια του προέδρου των ΗΠΑ να εκμεταλλευθεί το Ιερό Βιβλίο

Το κέντρο δια-θρησκευτικών διάλογων του Οργανισμού Πολιτισμού και Ισλαμικών Διασυνδέσεων της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν δημοσίευσε μια επίσημη δήλωση σχετικά με την προσπάθεια του προέδρου των ΗΠΑ να «καταχραστεί» το Ιερό Βιβλίο.

Εις το Όνομα του Θεού

Στον σημερινό κόσμο που μαστίζεται από την απάνθρωποποίηση των ανθρωπίνων σχέσεων, τις διακρίσεις, τη βία, την επιβολή ρατσιστικών πολιτικών αποφάσεων και την απομάκρυνση από τον κανόνα του νόμου, περισσότερο από ποτέ, νιώθουμε την ανάγκη της καταφυγής στα Θεϊκά διδάγματα. Οι αγγελιαφόροι του Θεού από τον Αβραάμ και τον Μωυσή έως τον Ιησού και τον Μοχαμμάντ και οι πραγματικοί τους ακόλουθοι έχουν επικεντρώσει τις προσπάθειές τους στην επιδίωξη της δικαιοσύνης, της στοργής, της αδελφότητας, της Ειρήνης και της ασφαλείας. Παρόλα αυτά όμως παρατηρείται, δυστυχώς, στην τρίτη χιλιετία η απομάκρυνση από τα Θεϊκά διδάγματα ακόμη και η «κατάχρηση» τους για την νομιμοποίηση των φανατικών, απάνθρωπων και ρατσιστικών πράξεων, γεγονός που δημιουργεί περισσότερες συγκρούσεις στις ανθρώπινες κοινωνίες, συντελεί στην καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την κυριαρχία της ανομίας. Δυστυχώς, σήμερα διαπράττονται τέτοια εγκλήματα στο όνομα της θρησκείας και μερικές ομάδες ή και κυβερνήσεις χρησιμοποιούν τη θρησκεία και διαστρεβλώνουν τα ιερά κείμενα για να νομιμοποιήσουν τα εγκλήματα τους. Είναι αντιληπτό, επομένως, το βασικό καθήκον όχι μόνο των επικεφαλής των εκκλησιών και των άλλων ηγετών των μονοθεϊστικών θρησκειών αλλά και όλων των ανθρώπων να καταδικάσουν κάθε προσπάθεια διαστρέβλωσης και κατάχρησης των Ιερών Βιβλίων από κάθε ομάδα, κάθε κυβέρνησης και κάθε προσώπου. Ελπίζουμε ότι τα στελέχη των ΗΠΑ αντί να καταβάλλουν προσπάθειες για να σπείρουν την διχόνοια διαστρεβλώνοντας τα θρησκευτικά διδάγματα να απομακρυνθούν από κάθε είδους επιβολή πίεσης και διακρίσεων και να μην χρησιμοποιούν το Ιερό Βιβλίο ως εργαλείο για την επιδίωξη των καταπιεστικών πολιτικών τους.

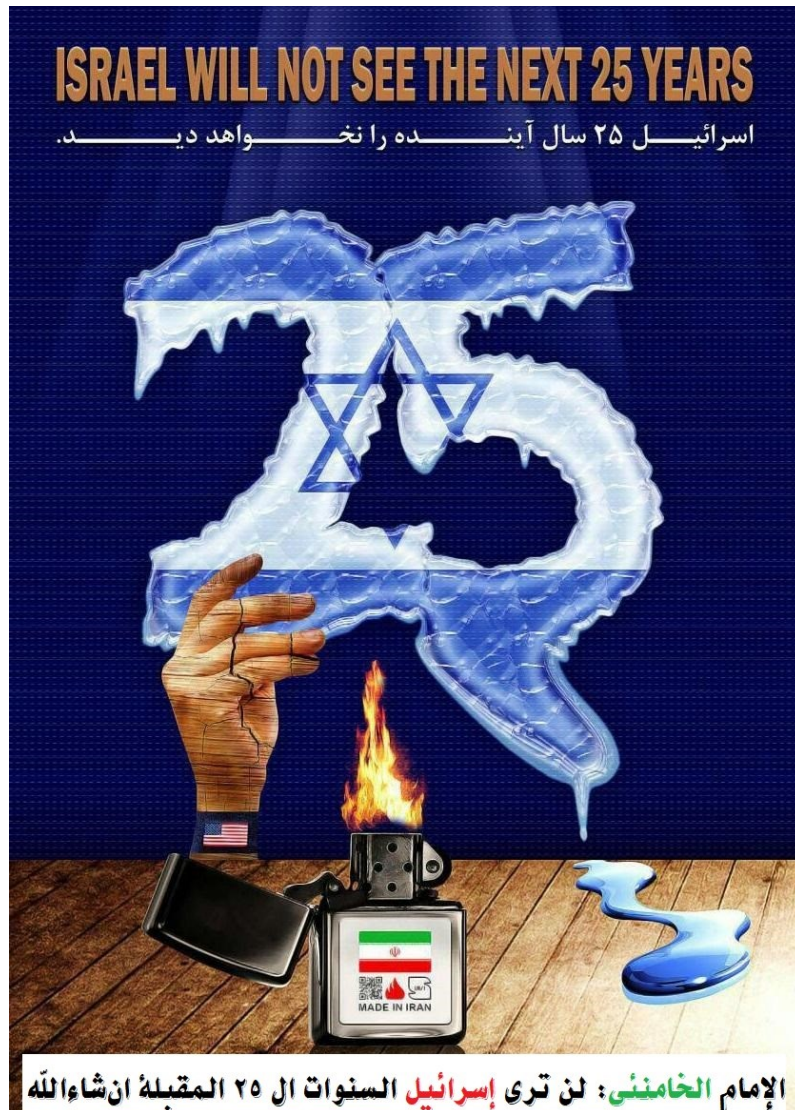

تنها راه حل ...

Η μόνη λύση

Δείτε το βίντεο:

<https://www.youtube.com/watch?v=QoNcPD4R0vg>

Ιρανός Πρόεδρος του Οργανισμού Ισλαμικών Σχέσεων και Πολιτισμού: Οι κυρώσεις των ΗΠΑ εναντίον των Ιρανών είναι απάνθρωπες: Ένα μήνυμα στους θρησκευτικούς ηγέτες του κόσμου

Σε ένα μήνυμα προς τους θρησκευτικούς ηγέτες του κόσμου, ο Πρόεδρος του Οργανισμού Ισλαμικών Σχέσεων και Πολιτισμού Αμπουζάρ Εμπραχίμί Τουρκαμάν δήλωσε: "Τα μονομερή καταναγκαστικά μέτρα και οι αμερικανικές κυρώσεις εναντίον του Ιρανικού λαού είναι απάνθρωπες". Ο Πρόεδρος του Οργανισμού Ισλαμικών Σχέσεων και Πολιτισμού έγραψε στο μήνυμά του προς τους θρησκευτικούς ηγέτες του κόσμου: «Αυτή η πανδημία (Κορωναιός) μας έδειξε για άλλη μια φορά ότι παρά τις επιστημονικές εξελίξεις, οι άνθρωποι είναι τόσο ανήμποροι και θα μπορούσαν να εγκαταλείψουν το μίσος, την εχθρότητα και τον πόλεμο και να κάνουν φιλίες. "

"Η σημερινή κατάσταση μας έδειξε ότι οι έννοιες όπως η Εθνική Ασφάλεια έχουν ξεθωριάσει και η ασφάλεια του Λονδίνου και της Ρώμης δεν είναι ξεχωριστή από την ασφάλεια της Βαγδάτης, της Δαμασκού και της Σάναα." Όπως και η ευημερία του λαού στη Νέα Υόρκη, στη Στοκχόλμη και στο Τόκιο, η υγεία των κατοίκων του Νέου Δελχί, του Πεκίνου και της Τεχεράνης είναι αδιαχώριστες », πρόσθεσε στο μήνυμα του ο Αμπουζάρ Εμπραχίμί Τουρκαμάν .

"Η πανδημία μας έδειξε πόσο αλληλένδετη είναι η μοίρα της ανθρωπότητας, αλλά σε αυτήν την οδυνηρή κατάσταση όπου όλοι οι άνθρωποι του κόσμου κινητοποιούνται για να πολεμήσουν αυτή την πρωτοφανή κρίση, ο Ιρανικός λαός αντιμετωπίζει πρόσθετες δυσκολίες. Για πολλά χρόνια οι Ιρανοί έχουν χάσει το δικαίωμά τους να έχουν πρόσβαση στα τρόφιμα και στον ιατρικό εξοπλισμό και στα βασικά φάρμακα λόγω των μονομερών καταναγκαστικών μέτρων από τις Ηνωμένες Πολιτείες », δήλωσε.

"Παρά το γεγονός ότι το Διεθνές Δικαστήριο αποφάσισε ότι η επαναφορά των κυρώσεων κατά του Ιράν δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει το εμπόριο ανθρωπιστικών υποθέσεων, πολιτικών αερομεταφορών και ιατρικών ειδών, κατά το χρόνο που συνέβη η πανδημία, οι παράνομες αμερικανικές κυρώσεις όχι μόνο έχουν εμποδίσει να θεραπευτούν οι ασθενείς με τον κοροναϊό, αλλά σε μια κατάσταση όπου η ανθρωπότητα αντιμετωπίζει μια παγκόσμια καταστροφή και χρειάζεται δημόσια αλληλεγγύη, η αμερικανική κυβέρνηση πιέζει άλλες κυβερνήσεις να συμμορφωθούν με αυτήν ", υπογράμμισε το μήνυμα.

Αλλού, το μήνυμα ανέφερε: "Εάν οι θρησκευτικοί ηγέτες παραμένουν σιωπηλοί ενόψει των παράνομων κυρώσεων των ΗΠΑ και της μονομερούς βίας, θα είναι πολύ αργά αύριο".

2011 © Andrea Giuseppe Santillana

شهر رضا لقد برزنا في المرز

Όλα τα σχετικά για το Ραμαζάνι

Το Ραμαζάνι είναι ο 9ος μήνας του Ισλαμικού ημερολογίου, το οποίο βασίζεται στην τροχιά του φεγγαριού (σεληνιακό ημερολόγιο), παρά στην τροχιά της γης (ηλιακό ημερολόγιο). Ήταν τον μήνα του Ραμαζανιού κατά τον οποίο αποκαλύφθηκε για πρώτη φορά το Ιερό Κοράνι.

Ποιά είναι η διάρκεια της νηστείας;

Από την αυγή έως το ηλιοβασίλεμα, κάθε μέρα του μήνα του Ραμαζανιού, τον 9ο μήνα του ισλαμικού ημερολογίου.

Ποιος πρέπει να τηρεί τη νηστεία;

Η νηστεία είναι υποχρεωτική για κάθε Μουσουλμάνο άνδρα και γυναίκα που έχει φτάσει στην ηλικία της εφηβείας.

Ποιος εξαιρείται από τη νηστεία;

- Άνδρες και γυναίκες που είναι πολύ ηλικιωμένοι και αδύναμοι να αναλάβουν την υποχρέωση νηστείας.
- Άρρωστοι άνθρωποι των οποίων η υγεία μπορεί να επιδεινωθεί από τη νηστεία.
- Έγκυες γυναίκες εάν σύμφωνα με τη συμβουλή του γιατρού θα πρέπει να απέχουν από τη νηστεία.
- Μητέρες που θηλάζουν εάν το παιδί τους δεν λαμβάνει επαρκή ποσότητα γάλακτος λόγω της νηστείας της μητέρας τους.
- Γυναίκες κατά την περίοδο της εμμηνου ρύσεως και μετά τον τοκετό (έως 40 ημέρες κατ'ανώτατο όριο).
- Παιδιά κάτω από την εφηβεία.
- Τρελά άτομα που είναι εκτός ελέγχου.
- Ένας ταξιδιώτης Μουσουλμάνος.

Όλα τα παραπάνω άτομα (με εξαίρεση τα παιδιά που είναι ανήλικα και τα τρελά άτομα και τους αδύναμους ηλικιωμένους) πρέπει να αναπληρώνουν τον αριθμό των νηστειών που έχουν χάσει λόγω της εξαίρεσής τους, μετά τον μήνα του Ραμαζανιού.

Πώς γιορτάζεται το Ραμαζάνι;

Μια γιορτή που ονομάζεται Eid-ul-Fitr, μια ημέρα ευχαριστιών και ευτυχίας γιορτάζει το τέλος του Ραμαζανιού. Εκείνη την ημέρα, οι Μουσουλμάνοι προσφέρουν ειδικές προσευχές στην εκκλησία και ευχαριστούν τον Αλλάχ για τις ευλογίες και το έλεός Του.

Το κείμενο της ομιλίας του Ανώτατου Ηγέτη, Αγιατολλάχ Ιμάμ Χαμενεΐ, που εκφώνησε στις 22 Μαΐου 2020 με αφορμή την ημέρα του Κοντς

Εις το όνομα του Αλλάχ, του ευεργέτη, του ευσπλαχνικού

Όλοι οι έπαινοι οφείλονται στον Αλλάχ, τον Άρχοντα των Κόσμων, και η ειρήνη και οι χαιρετισμοί Του είναι στον Μωάμεθ, στο καθαρό σπίτι του, στους επιλεγμένους συντρόφους του και σε εκείνους που τους ακολουθούν μέχρι την Ημέρα της Κρίσης.

Χαιρετίζω όλους τους μουσουλμάνους αδελφούς και αδελφές σε όλο τον κόσμο και τους συγχαίρω εκ των προτέρων με την ευκαιρία του ευοίωνου Eid aul-Fitr. Προσεύχομαι επίσης στον Θεό να δεχτεί τις προσευχές τους, τις λατρευτικές πράξεις, και τη δουλεία σε αυτόν τον Ιερό Μήνα του Ραμαζανιού, και ευχαριστώ τον γενναιόδωρο καλοπροαίρετο Δημιουργό για την ευλογία να είναι παρόντες σε αυτόν τον μήνα αυτού του θεϊκού εορτασμού. Σήμερα είναι η Ημέρα του Κοντς, μια ημέρα που δημιουργήθηκε - χάρη στην έξυπνη πρωτοβουλία του Ιμάμ Χομεινί - για να ενώσει τους Μουσουλμάνους στο ζήτημα των Ιερών Κοντς και να υποστηρίξει τον καταπιεσμένο λαό της Παλαιστίνης. Η εν λόγω ημέρα έχει διαδραματίσει σημαντικό ρόλο σε αυτό το θέμα εδώ και αρκετές δεκαετίες, και θα συνεχίσει αυτό το ρόλο και στο μέλλον. Οι λαοί και τα έθνη έχουν καλωσορίσει την Ημέρα του Κοντς και τη χαρακτηρίζουν ως θρησκευτική υποχρέωση για να κρατήσει τη σημαία της απελευθέρωσης της Παλαιστίνης. Η βασική πολιτική των αλαζονικών Δυνάμεων και του Σιωνισμού είναι να παρακάμψει το ζήτημα της Παλαιστίνης στο μυαλό των μουσουλμανικών κοινοτήτων και να το κάνει να ξεθωριάσει. Η πιο επείγουσα ευθύνη από αυτή την άποψη είναι η καταπολέμηση αυτής της προδοσίας, η οποία διεξάγεται από τους πολιτικούς και πολιτιστικούς μισθοφόρους του εχθρού στις ισλαμικές χώρες. Η αλήθεια είναι ότι ένα ζήτημα τόσο σημαντικό όσο η Παλαιστίνη δεν είναι κάτι που η υπερηφάνεια, η αυτοεκτίμηση και η αυξανόμενη νοημοσύνη των μουσουλμανικών εθνών θα επιτρέψουν να βυθιστεί, ακόμα κι αν οι Αμερικανοί, και άλλες κυρίαρχες δυνάμεις και οι περιφερειακοί υπάλληλοί τους χρησιμοποιούν όλα τα χρήματά τους και την δύναμη για την επίτευξη αυτού του στόχου. Πρώτον, θα ήθελα να επισημάνω το μέγεθος της τραγωδίας της κατοχής της Παλαιστίνης και του σχηματισμού του καρκινικού όγκου του Σιωνισμού σε αυτήν τη χώρα. Μεταξύ των ανθρωπίνων εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας τα τελευταία χρόνια, δεν υπάρχει έγκλημα που να ισούται με αυτό το έγκλημα όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής και τη σοβαρότητα. Η κατοχή μιας χώρας και η μόνιμη απομάκρυνση των ανθρώπων της από τα σπίτια και την πατρίδα τους και η συνέχιση αυτής της ιστορικής καταπίεσης για δεκαετίες χρησιμοποιώντας τις πιο τρομακτικές μορφές δολοφονίας, εγκληματικότητας, καταστροφής αγροτικών εκτάσεων και γενοκτονίας - αυτό είναι πράγματι ένα νέο ρεκόρ στην κτηνωδία και την κακία.

Οι κύριοι παράγοντες της αιτίας και οι κύριοι εγκληματίες πίσω από αυτήν την τραγωδία ήταν οι δυτικές κυβερνήσεις και οι σατανικές πολιτικές τους. Την ημέρα που οι θριαμβευτικές κυβερνήσεις που είχαν κερδίσει τη μάχη στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο χάραξαν τη Δυτική Ασία - δηλαδή, τα ασιατικά εδάφη των Οθωμανικών Αυτοκρατοριών - μεταξύ τους στη Διάσκεψη του Παρισιού ως λάφυρα πολέμου, ένιωθαν περισσότερο από ποτέ την ανάγκη για ένα ασφαλές οχυρό στην καρδιά αυτής της περιοχής, προκειμένου να διασφαλιστεί η μόνιμη ηγεμονία τους. Χρόνια νωρίτερα, μέσω της Διακήρυξης του Μπαλφούρ και με τη βοήθεια της σκέψης των πλούσιων Εβραίων συμπατριωτών ηγετών, οι Βρετανοί είχαν προετοιμάσει το έδαφος για την καινοτομία του Σιωνισμού να διαδραματίσει αυτόν τον ρόλο. Και τώρα εφαρμόστηκαν τα πρακτικά βήματα για να τεθεί το στάδιο για αυτό. Κατά τη διάρκεια αυτών των πρώτων ετών, σταδιακά έθεσαν τις προϋποθέσεις για να προετοιμάσουν τα προκαταρκτικά στάδια και τελικά μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο άδραξαν την ευκαιρία που δημιουργήθηκε από την άγνοια και τα προβλήματα των περιφερειακών χωρών και ανακοίνωσαν τη δημιουργία του ψευδούς καθεστώτος, του Σιωνιστικού κράτους χωρίς έθνος.

Ο πρωταρχικός στόχος αυτού του χτυπήματος ήταν το παλαιστινιακό έθνος και ο δευτερεύων στόχος ήταν όλα τα άλλα έθνη στην περιοχή. Μια ματιά στα ακόλουθα γεγονότα που ακολούθησαν στην περιοχή δείχνει ότι ο κύριος, βραχυπρόθεσμος στόχος που επιδίωκαν οι δυτικοί και οι εβραίοι ιδιοκτήτες εταιρειών με τη δημιουργία του σιωνιστικού καθεστώτος ήταν να χτίσουν ένα προπύργιο για τη μόνιμη παρουσία και επιρροή τους στη Δυτική Ασία και επίσης να αποκτήσουν εύκολη πρόσβαση στις ευκαιρίες για παρέμβαση, επιβολή και κυριαρχία στις περιφερειακές χώρες και κυβερνήσεις. Ως εκ τούτου, εξόπλισαν το ψεύτικο και κατοχικό καθεστώς με διάφορα είδη στρατιωτικών και μη στρατιωτικών εργαλείων εξουσίας, ακόμη και με ατομικά όπλα, και συμπεριέλαβαν στα σχέδιά τους την ανάπτυξη αυτού του καρκινικού όγκου από τον Νείλο έως τον Ευφράτη. Δυστυχώς, μετά από τους αρχικούς αγώνες της αντίστασης, μερικοί από τους οποίους ήταν αξιέπαινοι, η πλειοψηφία των αραβικών κυβερνήσεων σταδιακά παραδόθηκε. Και ιδιαίτερα αφού οι Ηνωμένες Πολιτείες ανέλαβαν αυτό το ζήτημα, ξέχασαν τις ανθρώπινες, ισλαμικές και πολιτικές ευθύνες τους και την αραβική τους υπερηφάνεια, και οι παραληρητικές ελπίδες συνέβαλαν στους στόχους του εχθρού. Η συμφωνία Camp David είναι ένα σαφές παράδειγμα αυτού του πικρού ιστορικού γεγονότος. Μετά από γενναίες θυσίες και αγώνες τα πρώτα χρόνια, οι ομάδες αντοχής των μουτζαχίντ οδηγήθηκαν σταδιακά προς το δρόμο των ανεπιτυχών διαπραγματεύσεων με τον κατακτητή και τους υποστηρικτές του. Εγκατέλειψαν τη διαδρομή που θα μπορούσε να οδηγήσει στην πραγματοποίηση του παλαιστινιακού ονείρου.

Οι διαπραγματεύσεις με την Αμερική και άλλες δυτικές κυβερνήσεις, καθώς και διαπραγματεύσεις με άχρηστες διεθνείς ομάδες, ήταν οι πικρές και ανεπιτυχείς εμπειρίες της Παλαιστίνης για την διάσωση της. Το να παραμένουν ένα κλαδί ελιάς στη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών δεν είχε κανένα άλλο αποτέλεσμα εκτός από τις ζημιογόνες Συμφωνίες του Όσλο που οδήγησαν στην εντυπωσιακή μοίρα του Γιασέρ Αραφάτ.

Η αυγή της Ισλαμικής Επανάστασης στο Ιράν άνοιξε ένα νέο κεφάλαιο στον αγώνα για την Παλαιστίνη. Από τα πρώτα βήματα - δηλαδή, την απομάκρυνση των σιωνιστικών στοιχείων που θεώρησαν ότι το Ιράν της εποχής των Παχλάβι ως ένα από τα ασφαλή οχυρά τους - η ανάθεση της ανεπίσημης πρεσβείας του σιωνιστικού καθεστώτος στο γραφείο του Παλαιστίνιου εκπροσώπου, η ακύρωση της ροής πετρελαίου, άλλα μεγάλα επιτεύγματα και εκτεταμένες πολιτικές δραστηριότητες - όλα αυτά τα μέτρα επέφεραν την εμφάνιση ενός μετώπου αντίστασης μπροστά σε ολόκληρη την περιοχή. Η ελπίδα επίλυσης αυτού του ζητήματος άνθισε στις καρδιές. Η εμφάνιση του μετώπου της αντίστασης επέφερε στο σιωνιστικό καθεστώς αυξανόμενα προβλήματα. Και Θεού βοηθούντος, το σιωνιστικό καθεστώς θα αντιμετωπίσει ακόμη περισσότερα προβλήματα στο μέλλον.

Ωστόσο, οι προσπάθειες των υποστηρικτών αυτού του καθεστώτος - με επικεφαλής την Αμερική στο μέτωπο - αυξήθηκαν απότομα ως αποτέλεσμα της υπεράσπισης των σιωνιστών. Η εμφάνιση της πιστής και νέας δύναμης της Χεζμπολάχ στο Λίβανο και ο σχηματισμός ομάδων με υψηλό κίνητρο όπως η Χαμάς και η Ισλαμική Τζιχάντ στα παλαιστινιακά σύνορα αναστάτωσαν και ανησυχούσαν όχι μόνο τους σιωνιστές ηγέτες αλλά και την Αμερική και άλλες επιθετικές δυτικές εξουσίες. Μετά και εκτός από τη μαλακή και σκληρή υποστήριξή τους στο καθεστώς κατοχής με όπλα και προπαγάνδα, πρόσθεσαν κι άλλα περιοριστικά μέτρα μέσα στην αραβική κοινότητα της κοινωνίας στην κορυφή της ατζέντας τους. Σήμερα, το αποτέλεσμα του ογκώδους έργου τους είναι εμφανές και σαφές, αποκαλύπτοντας τις ενέργειες και τα λόγια ορισμένων ηγετών των αραβικών κυβερνήσεων και ορισμένων προδοτικών πολιτικών και πολιτιστικών Αράβων ακτιβιστών. Σήμερα, και τα δύο μέτωπα συμμετέχουν σε διάφορες δραστηριότητες στην αρένα του αγώνα. Η διαφορά μεταξύ τους είναι ότι το μέτωπο της αντίστασης κινείται με αυξανόμενη δύναμη και ελπίδα, και προχωρά προς την προσέλκυση αυξανόμενων στοιχείων δύναμης, ενώ το αντίθετο μέτωπο της καταπίεσης, της δυσπιστίας και της αλαζονείας αυξάνεται πιο κοίλο, απελπιστικό και αδύναμο κάθε μέρα.

Μια σαφής εκδήλωση αυτού του ισχυρισμού είναι το γεγονός ότι ο σιωνιστικός στρατός, που κάποτε θεωρούνταν ανίκητος και αστραπιαίος, και αυτός που μπορούσε να σταματήσει την επιθετικότητα δύο μεγάλων στρατών σε λίγες μέρες, αναγκάζεται επί του παρόντος να υποχωρήσει και να δεχτεί την ήττα του ενάντια στις λαϊκές δυνάμεις στο Λίβανο και τη Γάζα.

Ωστόσο, η αρένα του αγώνα είναι ασταθής και γεμάτη κινδύνους. Και αυτό απαιτεί συνεχή επαγρύπνηση, και ο στόχος αυτού του αγώνα είναι πολύ σημαντικός, μοιραίος και ζωτικός. Οποιαδήποτε αμέλεια, απροσεξία ή λάθη σε θεμελιώδεις βασικούς εσφαλμένους υπολογισμούς θα προκαλέσει μεγάλη ζημιά.

Ως εκ τούτου, θα ήθελα να προσφέρω μερικές συμβουλές σε όλους εκείνους που είναι συναισθηματικά συνδεδεμένοι με το ζήτημα της Παλαιστίνης:

1- Ο αγώνας για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης είναι η Τζιχάντ στο δρόμο του Θεού, και είναι μια υποχρέωση και ένας ισλαμικός στόχος φιλοδοξίας. Η νίκη σε αυτόν τον αγώνα έχει εξασφαλιστεί, γιατί το άτομο που είναι μαχητής, ακόμα και αν σκοτωθεί, θα λάβει «ένα από τα δύο εξαιρετικά πράγματα». [Το Ιερό Κοράνι 9, Sura at-Tawbah: 52]. Εκτός από αυτό, το ζήτημα της Παλαιστίνης είναι ανθρώπινο. Η απομάκρυνση εκατομμυρίων ανθρώπων από τα σπίτια τους, τα χωράφια και τους τόπους της εργασίας τους, καθώς και οι φόνοι και τα εγκλήματα, ενοχλεί τη συνείδηση κάθε ατόμου και εμπνέει την αντίθεση σε όποιον έχει θάρρος και αποφασιστικότητα. Επομένως, περιορίζοντας το πεδίο εφαρμογής του σε ένα απλώς παλαιστινιακό ζήτημα, ή στην καλύτερη περίπτωση, ένα απλώς αραβικό ζήτημα, είναι ένα σοβαρό λάθος. Εκείνοι που θεωρούν τις παραχωρήσεις που έγιναν από μερικά παλαιστινιακά στοιχεία ή κυβερνήτες μερικών αραβικών χωρών ως άδεια να παρακάμψουν αυτό το ισλαμικό και ανθρώπινο ζήτημα, κάνουν σοβαρό λάθος στην κατανόηση του ζητήματος και ίσως είναι ένοχοι προδοσίας για τη διαστρέβλωση της αλήθειας.

2- Ο στόχος αυτού του αγώνα είναι η απελευθέρωση όλων των παλαιστινιακών εδαφών - από τον ποταμό στη θάλασσα - και την επιστροφή όλων των Παλαιστινίων στην πατρίδα τους. Η μείωση αυτού του αγώνα στον σχηματισμό μιας κυβέρνησης σε μια γωνιά των παλαιστινιακών εδαφών - ιδιαίτερα, με τον ταπεινωτικό τρόπο που αναφέρεται στη συζήτηση των ντροπιαστικών Σιωνιστών - δεν είναι ούτε ένδειξη δίκαιης πάλης ούτε σημάδι ρεαλισμού. Η αλήθεια είναι ότι σήμερα εκατομμύρια Παλαιστίνιοι έχουν επιτύχει ένα επίπεδο σκέψης, εμπειρίας και αυτοεκτίμησης ώστε να μπορούν να επικεντρώσουν τις προσπάθειές τους σε αυτόν τον μεγάλο αγώνα τζιχάντ στο δρόμο του Θεού και να είναι σίγουροι για τη θεϊκή βοήθεια και την απόλυτη νίκη. «Και σίγουρα ο Αλλάχ θα βοηθήσει σίγουρα να υποστηρίξει εκείνους που υποστηρίζουν και βοηθούν τον σκοπό του. Σίγουρα. Πράγματι, ο Αλλάχ είναι Ισχυρός και Υψωμένος στον Παντοδύναμο. " [22 Το Ιερό Κοράνι, Sura al-Hajj: 40]. Αναμφίβολα, πολλοί Μουσουλμάνοι σε όλο τον κόσμο θα τους υποστηρίξουν και θα συμμετάσχουν στον αγώνα τους. Και ο Θεός είναι πρόθυμος.

3- Παρόλο που η χρήση οποιουδήποτε halal και άλλων θρησκευτικών μέσων, συμπεριλαμβανομένης της παγκόσμιας υποστήριξης, επιτρέπονται σε αυτόν τον αγώνα - είναι απολύτως απαραίτητο να αποφύγουμε την εμπιστοσύνη των δυτικών κυβερνήσεων και των διεθνών ομάδων που εξαρτώνται κρυφά ή υπερβολικά από αυτές. Αντιτίθενται σε οποιαδήποτε αποτελεσματική οντότητα ισλαμικού χαρακτήρα. Δεν έχουν κανένα σεβασμό για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Αυτοί οι ίδιοι είναι η αιτία της χειρότερης βλάβης και των εγκλημάτων κατά της Ισλαμικής Εκπαίδευσης. Ποιο παγκόσμιο θεσμικό όργανο και ποια εγκληματική δύναμη θεωρείται επί του παρόντος υπεύθυνη για τις δολοφονίες, τις μαζικές δολοφονίες, τη διαμάχη του πολέμου, τους βομβαρδισμούς και τις λιμοκτονίες σε πολλές ισλαμικές και αραβικές χώρες;

Σήμερα, ο κόσμος μετράει ένα προς ένα κάθε θύμα του κοροναϊού σε ολόκληρο τον κόσμο, αλλά κανείς δεν έχει ρωτήσει ποιος είναι υπεύθυνος για τις εκατοντάδες χιλιάδες μαρτύρων, φυλακισμένων και εξαφανίσεων στις χώρες όπου η Αμερική και η Ευρώπη διεξήγαγαν πολέμους.

Ποιος είναι υπεύθυνος για όλη την παράνομη αιματοχυσία στο Αφγανιστάν, την Υεμένη, τη Λιβύη, το Ιράκ, τη Συρία και άλλες χώρες; Ποιος είναι υπεύθυνος για όλα αυτά τα εγκλήματα και για την κατοχή, την καταστροφή και την καταπίεση στην Παλαιστίνη; Γιατί δεν μετρήθηκε κανένας από τα εκατομμύρια καταπιεσμένων παιδιών, γυναικών και ανδρών στον κόσμο του Ισλάμ; Γιατί κανένας δεν εκφράζει τα συλλυπητήριά του για τη μαζική δολοφονία μουσουλμάνων; Γιατί εκατομμύρια Παλαιστίνιοι πρέπει να περάσουν 70 χρόνια μακριά από τα σπίτια τους και στην εξορία; Και γιατί πρέπει να αφαιρεθούν τα Άγια Quds, η πρώτη Qiblah των Μουσουλμάνων; Τα λεγόμενα Ηνωμένα Έθνη δεν εκπληρώνουν τη λειτουργία τους και οι λεγόμενες οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι νεκρές. Το σύνθημα της υπεράσπισης των δικαιωμάτων των γυναικών και των παιδιών αποκλείει τις γυναίκες και τα παιδιά της Υεμένης και της Παλαιστίνης.

Αυτές είναι οι τρέχουσες συνθήκες των καταπιεστικών δυτικών δυνάμεων και των εξαρτημένων παγκόσμιων οργανισμών. Η ντροπή ορισμένων περιφερειακών κυβερνήσεων που τις ακολουθούν είναι πέρα από τα λόγια.

Επομένως, μια περήφανη και ευσεβής μουσουλμανική κοινωνία πρέπει να βασίζεται στον εαυτό της και στις εσωτερικές της δυνάμεις. Πρέπει να σηκώσει το ισχυρό χέρι και να ξεκαθαρίσει τα εμπόδια στηριζόμενη και εμπιστευόμενη τον Αλλάχ Θεό.

1-Το σημαντικό σημείο που δεν πρέπει να αγνοηθεί από τις πολιτικές και στρατιωτικές ελίτ του ισλαμικού κόσμου είναι ότι η πολιτική της Αμερικής και των Σιωνιστών είναι να ωθήσουν τις συγκρούσεις πίσω από τις πρώτες γραμμές του μετώπου της αντίστασης. Ξεκινώντας εμφύλιοι πόλεμοι στη Συρία, η πολιορκία του στρατιωτικού αποκλεισμού και οι συνεχείς δολοφονίες στην Υεμένη, οι δολοφονίες, η καταστροφή, η δημιουργία της Νταές στο Ιράκ και άλλα παρόμοια πράγματα σε ορισμένες άλλες χώρες της περιοχής είναι όλοι μηχανισμοί για να εκτρέψουν την προσοχή του μετώπου της αντίστασης και να δημιουργήσουν ευκαιρίες για το σιωνιστικό καθεστώς. Μερικοί μουσουλμάνοι πολιτικοί εν γνώσει τους, και κάποιοι άλλοι εν αγνοία τους, έχουν συνεισφέρει σε αυτές τις μηχανορραφίες του εχθρού. Ο κύριος τρόπος για να αποφευχθούν αυτές οι μηχανικές πλειοψηφίες είναι για τους περήφανους νέους σε όλο τον κόσμο του Ισλάμ που υποστηρίζουν σοβαρά την αποτροπή αυτών των μηχανισμών να κάνουν σοβαρά αυτό το αίτημα. Οι νέοι σε όλες τις ισλαμικές χώρες, ιδίως στις αραβικές χώρες, πρέπει να δώσουν προσοχή σε αυτή τη συμβουλή από τον Ιμάμ Χομεϊνι (ra), ο οποίος είπε: «Εξατμίστε όλο τον θυμό σας. Εξακολουθήστε όλες τις κραυγές σας στην Αμερική» και φυσικά στον σιωνιστικό εχθρό.

2-Η πολιτική ομαλοποίησης της παρουσίας του σιωνιστικού καθεστώτος στην περιοχή είναι μία από τις κύριες πολιτικές των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Ορισμένες αραβικές κυβερνήσεις στην περιοχή, οι οποίες ενεργούν ως υπηρέτες της Αμερικής, προετοιμάζουν το έδαφος για αυτήν την εξομάλυνση, δημιουργώντας οικονομικούς δεσμούς και άλλα τέτοια πράγματα. Αυτές οι προσπάθειες είναι εντελώς άχρηστες και μάταιες. Το σιωνιστικό καθεστώς είναι μια τελική θανατηφόρα, καρκινική ανάπτυξη και μια καθαρή απώλεια για αυτήν την περιοχή. Και αναμφίβολα θα ξεριζωθούν και θα καταστραφούν. Και τότε, η ντροπή θα πέσει σε εκείνους που θέτουν τις εγκαταστάσεις τους στην υπηρεσία αυτής της πολιτικής των αλαζονικών δυνάμεων. Για να δικαιολογήσουν αυτήν την επαίσχυντη συμπεριφορά, ορισμένοι υποστηρίζουν ότι το σιωνιστικό καθεστώς είναι μια πραγματικότητα με την οποία η περιοχή πρέπει να συμβιβαστεί. Ξεχνούν ότι είναι απαραίτητο να πολεμήσουν και να καταστρέψουν μοιραίες και επιβλαβείς πραγματικότητες. Σήμερα ο κοροναϊός είναι μια πραγματικότητα και όμως όλοι οι σοφοί που σκέφτονται συμφωνούν ότι είναι απαραίτητο να τον καταπολεμήσουμε. Αναμφίβολα, ο μακροχρόνιος ιός του Σιωνισμού δεν θα διαρκέσει πολύ περισσότερο. Θα εξαφανιστεί και θα ξεριζωθεί χάρη στην αποφασιστικότητα, την πίστη της ευσέβειας και την υπερηφάνεια των νέων.

3-Η βασική μου συμβουλή είναι να συνεχίσουμε αυτόν τον αγώνα και να οργανώσουμε καλύτερα τις οργανώσεις τζιχάντ, το έργο και τη συνεργασία τους και να επεκτείνουμε τις αρένες του Τζιχάντ μέσα στα παλαιστινιακά εδάφη. Ο καθένας πρέπει να βοηθήσει το παλαιστινιακό έθνος σε αυτόν τον ιερό αγώνα τζιχάντ. Ο καθένας πρέπει να συνεισφέρει στους Παλαιστίνιους μαχητές και να σταθεί πίσω τους. Θα κάνουμε με υπερηφάνεια τα πάντα με δύναμή σε αυτό το μονοπάτι. Μια μέρα καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι οι Παλαιστίνιοι μαχητές είχαν ευσέβεια, υπερηφάνεια και θάρρος και το μόνο τους πρόβλημα ήταν ότι δεν είχαν όπλα στα χέρια τους. Με θεϊκή καθοδήγηση και βοήθεια, κάναμε σχέδια και το αποτέλεσμα ήταν ότι η ισορροπία της δύναμης μετατράπηκε στην Παλαιστίνη, και σήμερα η Γάζα μπορεί να αντέξει ενάντια στην επιθετικότητα του σιωνιστικού εχθρού και να νικήσει. Αυτή η αλλαγή στις εξισώσεις στα κατεχόμενα εδάφη θα φέρει το ζήτημα της Παλαιστίνης πιο κοντά στα τελικά βήματα. Η Παλαιστινιακή Αρχή έχει μεγάλη ευθύνη ως προς αυτό. Δεν μπορεί κανείς να επικοινωνήσει με έναν άγριο εχθρό αν δεν είναι δυνατός και δεν βρίσκεται σε θέση εξουσίας. Και ευτυχώς, το έδαφος έχει προετοιμαστεί για τους γενναίους και ανθεκτικούς λαούς της Παλαιστίνης να επιτύχουν να αποκτήσουν αυτή τη δύναμη. Σήμερα, οι Παλαιστίνιοι νέοι λαχταρούν να υπερασπιστούν την αξιοπρέπεια τους.

Η Χαμάς και η Ισλαμική Τζιχάντ στην Παλαιστίνη και η Χεζμπολάχ στο Λίβανο έχουν καταστήσει τα πράγματα ξεκάθαρα σε όλους, ως απόδειξη για όλους. Ο κόσμος δεν έχει ξεχάσει και δεν θα ξεχάσει την ημέρα που ο Σιωνιστικός στρατός παραβίασε τα σύνορα του Λιβάνου και βάδισε μέχρι τη Βηρυτό ή την ημέρα που ένας εγκληματίας δολοφόνος που ονομάστηκε με το όνομα Ariel Sharon προκάλεσε αιματοχυσία στη Sabra και τη Shatila. Δεν έχει ξεχάσει και δεν θα ξεχάσει την ημέρα που ο ίδιος στρατός που χτυπήθηκε από τη Χεζμπολάχ δεν είχε άλλη επιλογή από το να υποχωρήσει από τα σύνορα του Λιβάνου και να ικετεύσει ανακωχή μετά από σοβαρές απώλειες και παραδέχτηκε την ήττα του. Αυτό σημαίνει δυνατά χέρια και μια θέση δύναμης. Ας αφήσουμε λοιπόν αυτή την ευρωπαϊκή κυβέρνηση, η οποία θα πρέπει να ντρέπεται αιώνια για την πώληση χημικών παραγόντων στο καθεστώς του Σαντάμ Χουσεΐν, να ορίσει τον mujahid τον αφοσιωμένο Χεζμπολάχ ως παράνομο. Το παράνομο είναι ένα καθεστώς όπως η Αμερική που δημιουργεί την Νταές και ένα καθεστώς όπως αυτά των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων, των οποίων οι χημικοί παράγοντες προκάλεσαν το θάνατο χιλιάδων στην πόλη Baneh του Ιράν και στην πόλη Halabja του Ιράκ.

7-Η τελευταία μου λέξη είναι ότι η Παλαιστίνη ανήκει στους Παλαιστινίους και ως εκ τούτου, θα πρέπει να λειτουργεί όπως θέλουν. Το δημοψήφισμα - με τη συμμετοχή όλων των παλαιστινιακών θρησκειών και εθνικοτήτων: αυτό προτείνουμε για σχεδόν δύο δεκαετίες - είναι η μόνη λύση που πρέπει να παρουσιαστεί για τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Παλαιστίνη αυτή τη στιγμή και στο μέλλον. Αυτό το σχέδιο δείχνει ότι οι δυτικές κατηγορίες για αντισημιτισμό που έχουν επαναληφθεί ξανά και ξανά είναι εντελώς αβάσιμες. Με βάση αυτό το σχέδιο, οι Εβραίοι, οι Χριστιανοί και οι Μουσουλμάνοι Παλαιστίνιοι θα καθορίσουν από κοινού το πολιτικό σύστημα της χώρας τους συμμετέχοντας σε δημοψήφισμα. Αυτό που πρέπει σίγουρα να πάει είναι το σιωνιστικό καθεστώς, καθώς ο σιωνισμός είναι μια παράξενη καινοτομία που έχει φυτευτεί στον Ιουδαϊσμό και είναι εντελώς ξένη για αυτήν τη θρησκεία. Θα ήθελα να κλείσω αυτήν την ομιλία επισημαίνοντας την ανάμνηση που θυμίζει τους μάρτυρες του Κοντς, συμπεριλαμβανομένων των Sheikh Ahmad Yassin, Fathi Shaqaqi, Sayyid Abbas al-Musawi, Martyr Soleimani, του μεγάλου μουσουλμάνου διοικητή και του αξέχαστου προσώπου της αντίστασης, Shahid Soleimani και επίσης τον μεγάλο Ιρακινό Μουτζαχίντ, ο Μάρτυρας του Μάρτι, ο Μάρτις Μουχάντι, και χαιρετίζω την ψυχή του μεγάλου Ιμάμ Χομεϊνι που μας άνοιξε το δρόμο της αξιοπρέπειας και του Τζιχάντ. Ζητώ επίσης από τον Αλλάχ τον Ανώτατο να παραδώσει το έλεος Του στον αείμνηστο αδελφό μας, Χουσεΐν Σέιχ α-αλ-Ισλάμ, ο οποίος για χρόνια εργάστηκε σκληρά σε αυτόν τον δρόμο.

Είθε οι χαιρετισμοί, οι ευλογίες και το έλεος του Αλλάχ να είναι μαζί σας

Η Περσική Μινιατούρα

Η Μινιατούρα είναι μια μικρή ζωγραφιά που αποτελείται από πολλές εκλεκτές λεπτομέρειες. Ο όρος "μινιατούρα" απευθύνεται σε μη δυτικούς πίνακες όπου δεν παρατηρούνται οι κανόνες της προοπτικής και της ανατομίας.

Ο καλλιτέχνης πιστεύει ότι ο άνθρωπος είναι ο άξονας της ζωής. Ο ζωγράφος της μινιατούρας δεν νοιάζεται για τις επιδράσεις του φωτός καθώς απορροφούνται από την λάμψη του θεϊκού φωτός. Η φροντίδα και η προσοχή στη λεπτομέρεια είναι χαρακτηριστική εκδήλωση της Περσικής ζωγραφικής τοπίων. Ο σχεδιασμός χρησιμοποιώντας λεπτές γραμμές δίνει την αίσθηση της προοπτικής. Η ιστορία αυτής της ζωγραφικής χωρίζεται σε συγκεκριμένες περιόδους: πριν και μετά το Ισλάμ.

Η ζωγραφική στην Περσία πριν το Ισλάμ περιλαμβάνει αυτές των Αχαιμενιδών, των Πάρθων, και των Σασσανιδών. Ο Μανί είναι γνωστός ζωγράφος εκείνης της περιόδου. Χρησιμοποιούσε τη ζωγραφική της μινιατούρας ως μέσο για να δημοσιοποιήσει τις πεποιθήσεις του.

Η ζωγραφική κατά την Ισλαμική περίοδο περιλαμβάνει τις σχολές των Σελτζούκων, των Μογγόλων και των Χεράτ. Ο πλέον γνωστός καλλιτέχνης της τελευταίας σχολής ήταν ο Μπεχζάντ. Κατά τη δυναστεία των Σαφαβιδών γεννήθηκαν οι σχολές του Ταμπρίζ και του Εσφαχάν. Γνωστός εκπρόσωπος εκείνης της περιόδου ήταν ο Ρεζά Αμπασί. Και τέλος η σχολή του Καζάρ που εμφανίζεται με επιρροές από την ευρωπαϊκή ζωγραφική.

Οι μπογιές που χρησιμοποιούνταν στη μινιατούρα είναι φτιαγμένες από πετρώματα όπως κυανό, τρκουάζ, λουλάκι, και πορφύρα. Τα πινέλα είναι φτιαγμένα από τρίχωμα γάτας και φτερά παγωνιού. Το υλικό όπου ζωγραφίζεται η μινιατούρα είναι κόκκαλα καμήλας συμπιεσμένα σε σκόνη που αλείφεται χειροποίητα σε παλαιωμένο χαρτί, δέρμα ή φίλντισι. Η θεματολογία αντλείται από την Περσική κουλτούρα, τα ποιήματα Περσών ποιητών (Ομάρ Καγιάμ, Χαφέζ, Σααντί, και Φερντόζι), ιστορίες Περσών συγγραφέων. Φυλές και ομάδες από την αρχαιότητα είναι επίσης διαδεδομένα θέματα. Το πόλο, το κηνύγι και γνωστοί Ιρανοί όπως δερβίσηδες, πρίγκιπες και ποιητές αναπαριστώνται επίσης στις περσικές μινιατούρες.

Η ζωγραφική σε μινιατούρα πραγματοποιείται σε 5 στάδια:

1-Σχέδιο βασισμένο στη φαντασία και σπάνια σε συγκεκριμένα μοντέλα.

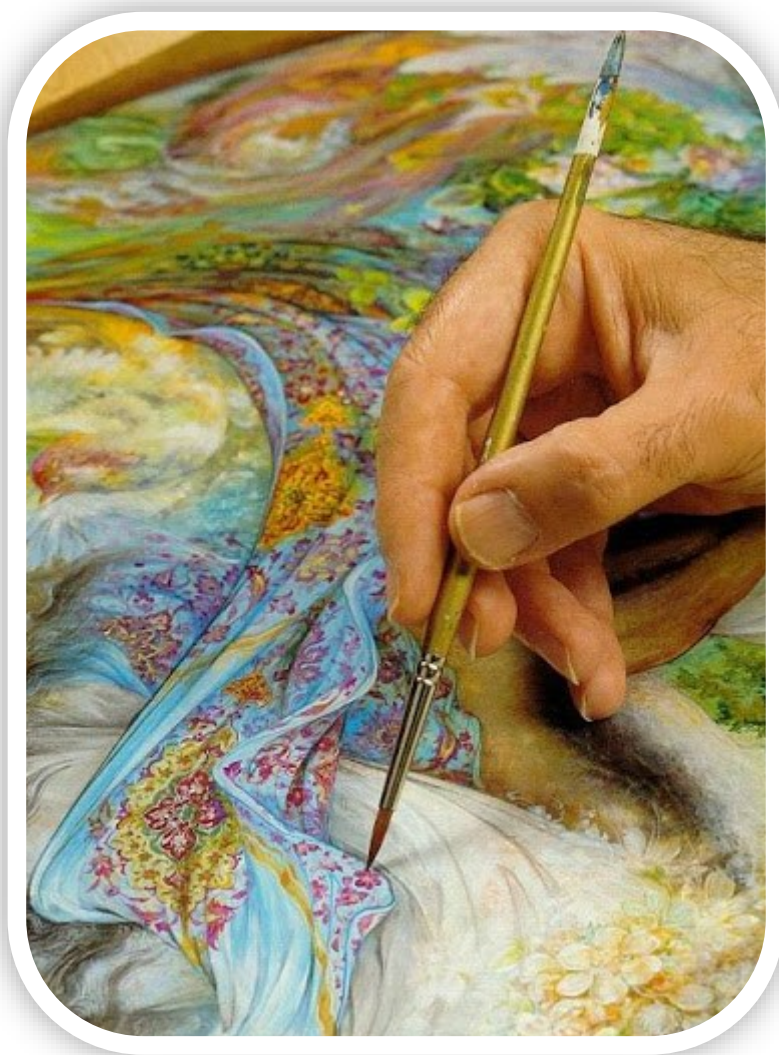
2-Ζωγραφική όπου εφαρμόζονται διάφορες μπογιές για να επιτευχθεί ανάλογος συνδυασμός χρωμάτων.

3-Λεπτομέρεια, όπως και στα πλακάκια, με παραδοσιακές φορεσιές και τοπία.

4-Απεικόνιση

5-Τελείωμα και φινίρισμα με άσπρη πούδρα.

6-Η τιμή μιας μινιατούρας εξαρτάται από την λεπτομέρεια στη ζωγραφική, τον χρόνο εργασίας, την ποιότητα των υλικών και τη φήμη του καλλιτέχνη

Thousands pay tribute to George Floyd as calls for US police reform grow

Thousands of American mourners have paid tribute to George Floyd, whose death at the hands of a white US police officer ignited nationwide protests against US police violence and mistreatment of African Americans.

Mourners streamed into a church in Houston, Texas to honor African-American Floyd as US -wide protests over his death entered a third week.

This was a final stage in a series of ceremonies paying tribute to Floyd before he is laid to rest in his hometown on Tuesday.

The 46-year-old died after Derek Chauvin, the white officer, knelt on his neck and pinned him to the ground for nine minutes in Minneapolis, Minnesota on May 25.

His death unleashed protests against police brutality and for racial justice in the US and many world countries.

The Floyd protests, which came amid pent-up despair and anger inflicted by the coronavirus pandemic that has hit US minority communities especially hard, deepened a political crisis for President Donald Trump as he threatened to deploy the military into the streets to put down the protests.

Protesters clamored for an end to police brutality, saying they were hopeful that Floyd's death would mark a turning point in race relations, police aggression and a lightning rod for change in the way police departments function across the US. US Democrats push for police reforms

Democrats in Congress unveiled a police reform bill, which would make it easier to prosecute officers for abuse and allow victims to sue law enforcement for damages in civil court, ending a legal doctrine known as qualified immunity.

The Justice in Policing Act would ban chokeholds and place new restrictions on the use of lethal force. The legislation, however, does not call for US police departments to be defunded or abolished as activists have demanded sweeping cuts to law enforcement budgets. White House spokeswoman Kayleigh McEnany said Trump “is appalled by the defund-the-police movement.”

Joe Biden, who is challenging Trump in the November election, also opposes the movement to defund police departments but supports the “urgent need” for reform, his spokesman said. Biden met with Floyd’s relatives for more than an hour in Houston on Monday, according to the family’s lawyer.

US anti-racism protests continue across several states

Demonstrators gathered in mainly peaceful rallies in New York, Portland, and Phoenix, decrying the killing of Floyd.

A mass demonstration was also held in Los Angeles near a memorial for a number of people killed by police.

In Seattle, Washington, officers used stun grenades and pepper spray to disperse people, after they tried to set up barricades outside the city's capitol.

In the state of Oregon, thousands of protesters shut down Portland's interstate highway as part of their ongoing campaign to denounce police racism, saying they will stop their rallies only after concrete reforms end police violence.

600 rights groups urge UN probe into US police brutality

Relatives of victims and activist groups called on the United Nations to launch an investigation into police violence and repression of protests in the United States.

The American Civil Liberties Union (ACLU), the International Federation of Human Rights (FIDH), and World Organization against Torture (OMCT) were among some 600 groups that signed a letter that called for a special session of the UN Human Rights Council.

The Geneva forum, which is due to meet from June 15, can hold a special session if requested by one-third of its 47 member states. The United States quit the forum two years ago alleging an anti-Israel bias.

The death of George Floyd was "only one of a recent string of unlawful killings of unarmed black people by police and armed white vigilantes," the letter said. The groups voiced concern that "rather than using his position to serve as a force for calm and unity, President Trump has chosen to weaponize the tensions through his rhetoric". They also denounced the deployment of more than 60,000 National Guard members in two dozen US states.

They said recent police killings of unarmed black people as well as police use of excessive force violate US obligations under major international human rights treaties, calling for the right to peaceful assembly and protest to be protected.

Tarikhaneh: the oldest existing mosque in Iran

Some sources including the ArchNet, a collaborative digital humanities project focused on Islamic architecture, say that the Tarikhaneh Mosque is the oldest existing mosque in the country. Also called Tarik Khana, the monument incorporates a simple Arab plan with Sassanian construction techniques. An arcade lines the central courtyard, a single bay deep on all but the qibla side where it increases to three bays. The central aisle on the qibla arcade is wider and taller than the others, a form that presciently indicates the later ubiquitous monumental axis of Persian architecture.

The arcades, recalling Sassanian precedents, are formed of fired brick arches, elliptical and sometimes slightly pointed, and massive circular brick piers. Standing together at a distance from the mosque are the remains of a square minaret of uncertain date, possibly part of the original construction period, and a cylindrical minaret from the Seljuk period (1060-1307). The latter is strikingly divided into six zones of ornamentation, each rendered in brick with a different geometric pattern. The prayer hall of a mosque is where the rich and poor, prominent and ordinary people, all stand and bow together in the same rows. Women may participate in the prayers, but they must occupy a separate space or chamber in the mosque. No statues, ritual objects, or pictures are used in mosques. The only decorations permitted are inscriptions of Quranic verses and the names of Prophet Muhammad (PBUH) and his companions.

Newly-hatched baby turtles make their ways to the Persian Gulf

Photo collection depicts newly-hatched babies of hawksbill sea turtles making its ways from the coastline of Iran's southern Qeshm Island into the warm waters of the Persian Gulf, May 26, 2020. The hawksbill sea turtles are endangered worldwide. Their appearance is similar to that of other marine turtles. In general, it has a flattened body shape, a protective carapace, and flipper-like limbs adapted for swimming in the open ocean.

